

Těsná je brána

1 Děkuji ti, bratře Neville. Děkuji ti. Je dobře být znovu v domě Hospodinově. Vždy se raduji, když se mohu vrátit sem do modlitebny, bez ohledu na to, kde jsem byl. To obyčejné prosté místo, na které se rád vracím, má něco do sebe. Ono je prostě, o, já... Byl to můj první a jediný sbor, ve kterém jsem kdy byl pastorem. Těším se, když se mohu dostat znovu nazpět. A já věřím, že v tom velkém ránu, kdy slunce nevydá své světlo, a světlo hvězd pohasne, věřím, že v tom dni tam budou přítomní někteří z této modlitebny, kteří byli obmytí krví Beránkovou. Já vyhlížím ten čas.

2 Když jsem teď procházel touto místností, potkal jsem tam vzadu sestru Arganbrightovou. A ona mi řekla, že tady je několik lidí, kteří byli na shromáždění v Kingstonu, které oni v té době navštívili, a já jsem byl tak šťasten, že oni jsou uprostřed nás na svědectví. Kdekoliv jste, nepozvedli byste svoje ruce - vy, kteří jste byli na shromáždění v Kingstonu na Jamajce? Prosím, ano, úplně tam vzadu. Dobře to je pěkné.

3 Vidím pohlednici od Orala. Tuším, že jste již oznámili jeho shromáždění. Já jsem to doposud nevěděl - ty data, až do včerejška. Myslím, že se začínají šestého, není-liž pravda? Od šestého do patnáctého - bratr Roberts v Louisville. Nuže, běžte si ho poslechnout. Bratr Roberts je mým vrocím přítelem a skutečným Kristovým služebníkem. A jsem si jist, že se budete těšit z jeho poselství, večer co večer. A když on se modlí za nemocné, já - já jsem si jist, že spatříte Boží působení, protože on je velikým bojovníkem víry - bratr Roberts, a člověkem, kterého Bůh mocně používá. A jeho služba se rozvinula od...

4 Vzpomínám si, když jsem se poprvé setkal s bratrem Robertsem, on byl v malém drsném stanu, v St. Louis, Missouri, a já jsem byl... ne, v Kansas City Missouri. A já jsem byl v Kansas City Missouri v auditoriu. On seděl na sedadle vepředu. Když skončila bohoslužba, odešli jsme dozadu a hovořili jsme spolu. Oni mně jemu představili. On je mladší než já - Oral má teprve po čtyřicítce. A tak on řekl: „Myslíš, že Bůh vyslyší moji modlitbu za nemocného?“

Já jsem řekl: „Bratře, On vyslyší modlitbu každého, kdo se bude modlit.“

Tedy, on začal a řekl: „Tak, tedy jdu!“

5 A on je velmi bystrý člověk, má akademické vzdělání - čtyři léta psychologie, a jsem si jist, že on je - on je brilantní člověk. A on teď došel tak daleko, že má kolem sebe štáb poradců a podobně, a když on mluví, on o tom přemýšlí. A vy budete mít z něho opravdu užitek, jsem si jist.

6 A tak teď bych vám chtěl podat jenom krátkou zprávu o tom, co náš Pán učinil na našem nevelkém shromáždění na Jamajce a také v Portoriku. Bylo to nezvyklé, že jsem se tam vypravil, protože jsme měli hodně telefonických rozhovorů. Jak Leo tady ví, že telefon... A v průběhu týdne máme telefonáty, doslovně ze stovek míst, s prosbou o shromáždění. A přece jsem rád, když pocituji, kam bych měl jít. Jestliže tam jdu proto, že pro mě posílá člověk, abych tam přišel, tak já pak přicházím ve jménu této církve, nebo organizace. Kdybych tam šel proto, že bratr Neville, řekl, že tam musím jít, měl bych jít ve jménu bratra Nevilla. Ale já raději jdu, když mně posílá Ježíš, aby člověk mohl jít ve jménu Pána Ježíše, aby se potkal s lidmi.

7 A já jsem ležel v lůžku, a byl jsem trochu unavený. To údolí - dříve nebo později budu muset odejít z tohoto údolí, protože ono mi dělá problémy v hrdle, a to do takové míry, že to pomalu nemohu snést. Mohu být někde jinde a vrátit se... Onehdy, když jsme přijížděli Leo a já, a na úseku asi 75 km, po našem pobytu na Floridských močálech - hrdlo jsem měl úplně čisté, a na úseku posledních 75 km z Louisville se znovu zablokovalo. Bratr Banks Wood má být dnes dopoledne někde tady. A onoho dne, když jsem se vracel z Kingstonu a z Portorika, kde moje hrdlo bylo prostě zcela v pořádku, když jsem vystoupil z letadla, stále bylo v pořádku, ale dříve, než jsme dojeli do Jeffersonville, znovu bylo zanícené. Vidíte, důvodem je to údolí tady. To jsou bacily ve vzduchu, anebo je to Bůh, jedno nebo druhé, které se mě snaží odsud dostat pryč. A tak já - já tomu nerozumím. Modlil jsem se, a prosil tak mnoho krát.

8 Ale, když jsem se probudil - bylo kolem třetí hodiny ráno. A moje žena a malý chlapec spali. Zvedl jsem se na boku lůžka, a uviděl jsem veliké množství lidí, kteří se shromáždili ve velikém lokále, a pověděl jsem Billy Paulovi: „Běž, a rozdej těmto lidem modlitební lístky.“

9 A on řekl: „Dobře táto.“ Za několik minut se vrátil zpátky, a řekl: „Není možné rozdat těmto lidem modlitební lístky.“ On řekl: „Vidíš toho člověka stojícího tady?“

Já jsem řekl: „Ano.“

10 On řekl: „On tam byl, a já jsem řekl: ‚Všichni, kteří chtějí modlitební lístek, ať pozvednou svoje ruce.‘“ A řekl: „Já jsem přistoupil, abych mu dal modlitební lístek, a on poodešel někde jinde. I já jsem tam poodešel, a on byl znovu někde jinde. A nyní on je tam vzadu.“ Řekl: „Nemohl jsem rozdat ani jeden modlitební lístek.“

11 Já jsem řekl: „Dobře Billy, nebudeš muset rozdávat modlitební lístky, protože tady je takové velké prostranství, že každý může...“ „Modlitební lístky jsou na to, aby předejit výtržnostem (chápete), aby je udržet v kázni.“ Řekl jsem: „O, zde mohu tam vzít každého - ne více než tolik, kolik tam mám místa k dispozici, postavit je do řady, a modlit se za ně - podle pořadí.“

12 A on řekl: „V pořádku.“ A obrátil se vpravo, a odešel ode mě. I já jsem se obrátil tím směrem, protože on odešel tam v tom směru, a pozoroval jsem ho.

13 A uslyšel jsem Hlas přicházející z Nebes, který řekl: „Ale tentokrát tě Já začnu zvelebovat.“ A já jsem se podíval, a nikdy jsem neviděl takové množství lidí, až do té doby, oni proudili ze všech stran.

14 A bylo vyvoláno jméno bratra Robertse, někdo řekl: „Teď přichází, se s tebou setkat bratr Oral Roberts.“

A já jsem řekl: „Jak bych měl pozdravit bratra Robertse?“

Odpověděl: „Stejně tak, jak on tebe.“

15 Tudíž jsem uviděl přicházejícího bratra Robertse v černém obleku, a v malém klobouku, tak jak jej nosí Bing Crosby - malý prohnutý nahoru a hluboko nasazený na hlavě - malý černý klobouk. A já jsem stal trochu výš a on se díval nahoru a řekl: „Vítej, bratře Branhame.“

A já jsem řekl: „Vítej, bratře Robertsí,“ stisknul jsem mu ruku.

Řekl: „Máš značný zástup lidí.“

16 Řekl jsem: „Značný dav lidí, bratře Robertsí.“ A on se obrátil, a odešel tím směrem, jak Billy - vpravo.

17 A já jsem si pomyslel: „Odkud já k nim budu promlouvat?“ A zkoušel jsem to všude, abych našel místo, odkud bych mohl promlouvat. Bylo to situováno tak trošku ve svahu, takže jsem nemohl přesně vidět, kde bych mohl k nim promlouvat.

A někdo řekl: „Dobře, pojd' sem.“

18 Já jsem řekl: „Dobrá, ale tam není lepší výhled.“ A začal jsem procházet tímto místem. A vzpomněl jsem si na to, a pak jsem řekl: „To hlavní na tom je, abych zůstal vždy ve svém srdci pokorný před Bohem a Jeho dětmi.“

19 A to vidění pominulo. Pomyslel jsem si: „Co to má znamenat?“ Možná to znamená, že budeme mít takové... případně kde to je, kde on bude? Vidíte, někdy se ve viděních stává, On vám prostě neřekne kde On - On jednoduše promluví, a člověk prostě... Je to jakoby v podobenství. A jsem si jist, že vy, kteří čtete Bibli, jste tomu porozuměli.

20 Potom jsem vešel do předpokoje, na chvíli jsem se posadil, bylo kolem půl čtvrté nebo čtyř hodin ráno. Začal jsem být opravdu ospalý. Šel jsem zpátky, lehl si, a zdál se mi sen, byl to ten nejpodivnější sen. Většina z vás zná jednoho z manažerů - Jacka Moore, bratra Jacka Moore. Znal jsem jej už léta. Zdálo se mi, že jsem šel na rande s jeho dcerou - děvčetem ve věku okolo sedmnácti let, vzal jsem ji za ruku, a vedl ji na kopec - mladou Jackie. Tedy, znal jsem ji od doby, kdy byla ještě kojencem. A vedl jsem ji na ten kopec, a šel jsem nahoru, na vzdálenost třech obytných bloků, provázeje tu dívku. Přišli jsme pod veliký strom, a ona se posadila. A tak jako mnoho z těch dívek, nosí dneska ty šaty, které jsou, jak víte trochu vyboulené - ona měla oblečený takové šaty. A ona vzala ty malé šaty, trochu je rozprostřela a posadila se. A jako mladí lidé, obvykle se na sebe vzájemně dívají, složila svoje ruce asi tak, a začala se dívat nahoru do nebe. Tedy, Jackie je velmi milá, mladá dívka, ale ona má hodně velká ústa, a velké oči, a trochu rezavě - blond vlasy, není příliš atraktivní, ale je opravdovou mladou dámou. A já jsem viděl její veliké oči, jak je pozvedla k nebi, a jak se nebe odzrcadlovalo v jejích očích.

21 Tedy, já jsem poodešel okolo tří metrů od ní, a lehl si na bok, asi tak, vzal jsem si stéblo, vložil je do úst a začal to stéblo žvýkat. Začal jsem přemýšlet: „Co já dělám tady nahore? Nu, víte, já starý muž a s mladou dívkou. Přece“ - řekl jsem si - „jsem ženatý a mám celou hromádku dětí. A nemám zde co dělat s touto mladou dívkou.“

22 Začal jsem se zvedat. Když jsem vstal, ze stromu se ozval Hlas, který řekl: „To je jako znamení, které má jistý účel.“

23 Probudil jsem se, a málem jsem zakřičel - noční můra. Pomyslel jsem si: „O, jsem zvědav, co to má znamenat, snad neodpadnu od víry, nebo se mi něco přihodí?“ Tedy, pomyslel jsem si, „jestliže se to pokusím vysvětlit svým vlastním rozumem, pak se nechám uvést do

zmatku, a tak prostě budu čekat na Boha.“ A začal jsem se modlit. Řekl jsem: „Pane, souvisí ten sen s tímto viděním, které jsem měl v první části noci, anebo co ono znamená?“

24 Počkal jsem jistou dobu, snad jednu hodinu (moje žena už byla na nohou, a měla připravenou snídani), pak se ten Hlas znovu vrátil, a řekl: „Vydej se do Kingstonu, a tam ti bude řečeno, co máš dělat.“

25 A tak jsem se neprodleně vydal do Kingstonu. A oni - oni se dověděli ve čtvrtek odpoledne, že já tam budu v pátek. Nestačili jsme ohlásit více. Já nejsem příliš dobrý v děláních...?... případně v odhadu počtů lidí, protože já to obvykle zveličuji. Ale já bych řekl, že první večer jsme měli okolo tisíce dvě stě, o, okolo tisíc dvě stě lidí, protože to bylo známo jen jeden den. Následujícího dne oni vyslali posly, oni se střídali po 6 km. Jeden posel běžel čtyři hodiny. A pak předal oznámení dalšímu, který běžel dále do hor. A na druhý večer tam bylo okolo pěti tisíc lidí. Třetího večera pak odhadem, okolo patnácti tisíc, možná, že dvacet. A bylo tam tisíce a tisíce, kteří přišli k Pánu.

26 A to vidění, to byla malá církev, ta dívka byla pannou - prostě dítětem, a to znamená panenství této církve. A ty tři obytné bloky na tom kopci, to jsou tři dny v průběhu, kterých jsem sloužil. A přes moji službu jsem pozvedl tuto malou panenskou církev z úrovně, na které byla, na vyšší úroveň v Božích věcech, až to zatřásl celým ostrovem.

27 A, kazatelé a lidé všude kolem dokola, plakali a prosili, a také přesvědčovali: „Prosíme ještě o jeden nebo dva večery“ - představitelé města.

28 Odtamtud jsme se vydali do Portorika. Tam jsme si odnesli velký, nádherný triumf - tisíce tisíců se natlačilo na dostihové dráze, a bylo odhadnuto, že okolo čtyřiceti tisíc vzácných duší přišlo k Pánu Ježíši. A to se vlastně dělo, doufám, že já... mohu si to dovolit povědět mému vlastnímu sboru, ale nemohl bych to říci venku na veřejnosti, kde nejsou naši místní věřící, poněvadž by to mohlo znít nemístně. Ale mám tady na kousku papíru jméno soudce, který, když jsme odjížděli, vyhlásil příležitostný projev - on a jeho štáb.

29 A on - on řekl: „Měli jsme tu čest hostit na ostrově různé kazatele.“ On řekl: „Když pan Billy Graham před nedávnem odjel z tohoto ostrova,“ řekl, „měli jsme okázalou bohoslužbu,“ řekl, „ale Billy Graham nám přinesl to stejné evangelium, které jsme vždy slyšeli.“ Dále řekl: „Pak jsme měli tu čest, mít na ostrově pana Robertse,“ on řekl, „a pan Roberts nám udělal velké třídenní

bohoslužby.“ Ale, pověděl, „že náklady v hotelu byly tak vysoké,“ řekl, „že nechal třicet pět tisíc dolarů na výdajích za tři noci v hotelu.“ Dále řekl: „Jako další tady byl pan Osborn, který je velkým služebníkem Kristovým.“ Ale, „když pan Osborn odjel, bylo tam velké zklamání,“ řekl, „vypadalo to, jakoby z toho nezůstalo nic.“

³⁰ „Ale,“ řekl, „V tomto shromáždění jsme upozorovali, že na pódiu fakticky nebyl téměř nikdo, za koho by se bratr Branham modlil.“ Ale, řekl, „když se skončily bohoslužby, posbírali jsme na nákladní auta, stará křesla a hole, a všechno, tam kde bylo obecnstvo.“ On řekl: „Tentokrát to nebyl člověk, přišel k nám Bůh.“ Řekl.

³¹ Já jsem řekl: „Nečekejte na moje modlitby, ale vaše vlastní modlitby - položte na sebe vzájemně svoje ruce.“ A oni přivedli na pódium snad tucet nebo dva tucty lidí, a když sestoupilo rozpoznávání, lidé prostě křičeli. Bydleli jsme v hotelu čtvrté kategorie, a všechny naše výdaje i cestu jsme si uhradili sami.

³² Vy sami jste pomohli v této věci svými desátky, které jste mi poslali. Ony to vlastně udělaly. A chci, abyste o tom věděli, že máte v tom svůj vlastní podíl. A v tom nádherném nadcházejícím slavném dni, vám to Bůh vynahradí. Vidíte, neměli jste...

³³ Jestliže člověk jde a dělá něco sám, vidíte, pak když ten člověk odejde, oni si myslí: „Velké zklamání, Bůh nás opustil.“ Bůh vás neopustil. On je s vámi navždy. Vidíte, vy jste na tom úplně stejně, jako každý, jako kdokoliv jiný. Bůh může použít člověka do určité služby, ale to neznamená, že ten člověk má nějaké výhradní právo na Boha. Tady jde o vaši vlastní víru v Boha.

³⁴ A oni tam přijeli s takovými starými vozítky, vzali kola z dětských kočárků a prkna, kladli na ně ty lidi, a přivázeli je tam. A když skončila bohoslužba, celá dostihová dráha byla uklizena, a oni přijeli s auty s kontejnery a posbírali ta malá vozítka, a velká stará křesla, a hole, a lůžka, a nosítka - lidé prostě odešli a nechali je tam, protože tam byla přítomnost Pána. Právě to toužíme vidět. Člověk se tak ocitne stranou, působí to Bůh.

³⁵ Vrátil jsem se jen, abych dnešního dopoledne pomohl, za několik minut budu promlouvat. Prosil jsem chlapce, aby nerozšiřovali tuto pásku. Tři dny jsem usilovně přemýšlel, „O čem bych mohl promlouvat?“ A dnešního rána, před odchodem, jsem pocítil ve svém srdci přísné varování ohledně církve a řekl jsem: „Nahrajte tuto pásku, ale neuvolněte ji k prodeji.“

³⁶ Ale dříve než to uděláme, chtěl bych vám vyprávět jenom krátké svědectví, které vám může být užitečné. Pro mne to užitečné bylo. Vydali jsme se na třídenní lov ryb - Leo, Gene a já, a také můj syn Billy Paul a jeho žena, k příteli, který dochází tady do modlitebny, tam z Georgie. A oni nás vzali sebou na jisté močály, nevím teď prostě, kde to bylo - v blízkosti Okeechobee, nebo něco podobného, já nevím, jak to nazvali, ti Indiáni Seminole. Ale každopádně jsme byli daleko v nějakém zapadákově.

³⁷ A ten bratr Evans - jeho bratr je hříšník. On je velký rybář, a on před několika měsíci odjel na tyto močály. A tam se vyskytuje, jak ho pojmenovali „chřestýš zemní.“ A ten chřestýš zemní jej uštknul, a on jen tak, tak, že to přežil. Jeho končetina otekla, a odvedli jej k lékaři, kde mu dávali injekce. Tato uštknutí jsou smrtelná. Je tam rovněž mnoho ploskolebců¹ - je to mokasín - ploskolebec a aligátory do délky sedmi metrů.

³⁸ A když jsme tam lovíli ryby, ulovil jsem velikého okouna. O, to byl opravdu den odpočinku. A on byl opravdu tak veliký, že jsem ho nemohl vytáhnout z vody, a on mi prostě vyrovnal háček, uvolnil se a odplaval na svobodu. Měli jsme hodně okounů - kolem 70 kg velkých okounů. A některé z nich vážily i několik kilogramů, od dvou do tří a půl, čtyř kilogramů. A já jsem ulovil toho velikého okouna, ale on mi utekl.

³⁹ Nahodil jsem znovu, a ulovil jsem dalšího, okolo tří a půl kilogramového. Měl jsem dlouhý prut, který jsem musel držet nad vodními liliemi. A bratr Evans měl... Byli jsme všichni promočení následkem brodění ve vodě, protože to jsou močály. A on si vyzul svoje boty, a vyhrnul si nohavice svých kalhot, a seděl na malém suchém místě, aby si trochu vysušil svůj oděv. A on uviděl tu velikou rybu, zmitající se ve vodním porostu, a já jsem se brodil směrem k němu. On řekl: „Chvilíčku bratře Branhame, já ti ji přinesu.“ A on tam přiskočil. A já jsem zatáhnul nahoru, v přesvědčení, že ryba je už téměř mrtvá, a leží mezi liliemi. A on tam pospíchal, aby ji podebral. A když tam pospíchal, najednou vyrazil ze sebe skřek a couvl. Uštknul jej chřestýš.

⁴⁰ Podívali jsme se na to, a na jeho noze byly díry po jedovatých zubech chřestýše, který ho uštknul, a měl takové bolesti, že měl slzy ve svých očích. Řekl, že cítí, jakoby jeho kosti byly téměř ochrnuty. A my jsme byli tam - mnoho mil v hloubi močálu. On je statný muž, kdyby jej

---

¹ vodní chřestýš

bylo třeba nést. A když člověka uštkne had, je v průběhu několika minut tak nemocný, že za malou chvíli umírá. A Leo tam stal při nás. A přišlo mi něco na mysl: „Ty jsi stále Bohem!“ A když on si držel svoji nohu a svíral ji, a byly v ní ty dvě velké díry, od jedovatých zubů chřestýše, který ho uštknul, vložil jsem na to místo svoje ruce, a řekl jsem: „Pane, ve Tvém Slově je napsáno: „Oni budou šlapat po hlavách hadů a škorpiónů a neublíží jim to.““ A právě v té chvíli veškerá bolest zmizela. Nazul si svoje boty, a lovil ryby celý den.

41 Onoho večera vešel dovnitř a vyprávěl jim o tom, ale oni řekli: „Běž raději k lékaři.“

42 On řekl: „Jestliže mne Bůh zachoval do této chvíle, bude se o mne starat do konce této cesty.“ Lovili jsme ryby tři dny - aniž by jej provázely nějaké následky.

43 Bůh je stále Bohem. On dodržuje každé zaslíbení. A po dobu celé mé služby, byl jsem poprvé svědkem toho, jak Bůh zasáhl v případě uštknutí hada, protože to bylo poprvé, kdy jsem měl možnost se modlit za někoho, koho uštknul had. To nás jenom ujišťuje, že On dodržuje všechna Svoje zaslíbení, a Jeho Slova jsou dobrá a pravdivá. Amen.

44 Pamatujte na shromáždění dnes večer, a v nadcházející středu. A modlete se teď za někoho, kdo opravdu potřebuje modlitby, to znamená za mne. A pamatujte, abyste navštěvovali shromáždění bratra Robertse, když přijede do našeho města, a pozdravte jej od našeho sboru.

45 Dříve než budeme číst Písmo Svaté, chtěl bych, abyste povstali na chvíli na své nohy. A zazpívejme - bez hudby, prostě refrén, anebo dva, z těch starých slavných sborových písní. „Má víra k Tobě zří.“ Dobře připojte se teď všichni ke mně, a zpívejme jej. Neuvažujte o tom, jak to zpíváte, zpívejme to prostě ke slávě Boží. Doprovodíš nás, bratře Neville?

*Má víra k Tobě zří
Beránku na kříži,
Ty jsi boží Syn.
Modlitby hlas můj slyš,
sám sejmi hříchu tíž,
ať věčně Tvůj jsem již,
zbaven jsa vin.*

*Světa jda bludištěm
když rukou svírán jsem,
buď Vůdcem mým!
Noc proměň v jasný den,
pláč utiš, bol a sten,
za ruku ved' mne jen,
ať nezbloudím.*

⁴⁶ S našimi skloněnými hlavami, chtěl bych číst z těchto Svatých Písem Bible - Ev. Matouše, 7. kapitola, 13 a 14 verš. A nechť by Pán udělil svého hojného požehnání, když je čteme.

„Vcházejte těsnou branou. Prostorná je brána a široká je cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kdo vcházejí skrze ni.

Neboť těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málo je těch, kdo ji nalézají.“

⁴⁷ Modleme se. Ó, Bože, který jsi vyvedl Pána Ježíše ze smrti a z hrobu, a představil jsi nám Ho dnes dopoledne jako živou oběť, my znovu pokorně posvěcujeme naše životy Tobě, s myšlenkami na to, že Ty budeš pamatovat na nás. Když jsme byli ještě hříšníky, mrtvými v hříchu a v nepravostech, Ty jsi poslal Svého jednorozeného Syna, v podobě hříšného těla, aby se stal usmířením za naše hříchy - aby Ten Nevinný, který trpěl za naše viny, nás mohl znovu smířit uvedením do společnosti s Tebou.

⁴⁸ Proto, o Bože, jestli je dnešního dopoledne uprostřed nás nějaký hřích, něco co by překáželo Duchu Svatému, aby nám přinesl Poselství od Boha, do každého z našich srdcí, modlíme se pokorně, Pane, abys nám odpustil naše přestoupení. Očisti nás Krví Pána Ježíše, který... Víme, že sami nejsme ničím, a vyznáváme, že nejsme ničím. Ale Ty jsi Svatý, Ty jsi věrný, Ty jsi spravedlnost, Ty jsi opravdovým Pramenem milosrdenství. A my se tam dnes pokorně plížíme, jako kající se duše. Jak vyplývá z toho svědectví, které vyšlo z Jamajky a Portorika, kde jsi konal takovéto velké skutky, o, Bože, to je znamení příchodu toho Spravedlivého.

⁴⁹ Tak jak jsi osvobodil bratra Evanse, od jedovatých zubů toho hada, protože on byl věřící, a Tvoje Slova jsou vždy pravdivá. Proto Pane, zachraň nás dnes dopoledne, od jedovatých zubů smrti, kdy nás nepřítel uštknul a otrávil. Nechť dnes dopoledne Pane, Tvůj uzdravující

balzám prosákne naše duchy a očistí nás od všeliké nepravosti. Uzdrav nemoci fyzických těl, které jsou potlučené od moci nepřítelů. Necht' by byli uzdraveni všichni, kteří jsou v Boží Přítomnosti.

50 Promlouvej k nám teď, skrze Tvé napsané Slovo, Pane. Nevím, co mám říct, ale Ty se o to postaráš. A Ty nás upozorni, Pane, a připrav nás na Tvůj příchod. Protože o to prosíme ve Jménu Ježíše a pro Jeho slávu. Amen.

51 Já se vždy trochu opožduji, protože jsem teď čekal. A domnívám se, že nedělní škola už skončila. Ale to má něco do sebe - když přijdu domů, pocituji prostě, jako bych měl dost času. Každopádně jsme v příliš velkém spěchu. Proto budeme prostě věřit Bohu.

52 Náš Pán dal to přísné varování lidem Jeho generace - těm lidem, kteří byli velice nábožní. On řekl: „Těsná je brána a úzká je cesta, která vede do života, a málo bude těch, kteří ji najdou.“ Tedy, ne, že by nebyli nábožní. Oni byli velice nábožní. A proto, že oni důvěřovali církvi a určitým vyznáním víry, a denominacím, a věřili do určité míry Bohu, oni si mysleli, že to všechno bylo v pořádku. Ale On jim řekl, že těch, kteří vejdou dovnitř, bude málo.

53 A já se dnes dopoledne zamýšlím, zda bych nemohl přirovnat tuto generaci k naší generaci. Vidíte, to bylo v závěru období Židů, a On se odvolával na různé lidi, a různá zakončení jiných období, a řekl jim, že ta stejná věc, která se stala v dřívějších dobách, probíhala právě před nimi. A oni to promarnili, protože to nepoznali. A podívejme se na některé z těch věcí, o kterých On mluvil.

54 Oni například nedokázali uvěřit, že Bůh byl v tom muži. To byla největší překážka, kterou museli zdolat - totiž, jak je možné, že On je člověkem, a přesto dělá samého sebe Bohem. Oni tomu nemohli porozumět, že Bůh přebýval v lidském těle. A ve všech věkách, ve všech dobách, Bůh vždy přebýval v člověku. Člověk je Božím agentem. V každé generaci Bůh mluví ke svému lidu skrze lidské rty. On vybere vždy někoho, nebo něco, co by On mohl použít.

55 A On je odkazoval na Abraháma, což pro ně bylo urážlivé, oni o to klopýtli. On řekl, pověděl jim: „Jestliže samých sebe nazýváte dětmi Abraháma, Abrahám váš otec - viděl Můj den a radoval se z Něho. Abrahám prorok.“ A není pochybnosti, že Ježíš jim oznamoval, totiž On jim dokazoval, že je Mesiášem na základě znamení Mesiáše, které Ho provázelo. A tak to bylo přes všechny generace - to znamení Mesiáše. Ale On přece dělal samého sebe Bohem, samotným

Mesiášem, a to je uráželo. Oni to nemohli pochopit.

⁵⁶ Tedy, když Abrahám, (kterého nazývali svým otcem) se potkal s Bohem, On byl rovněž v těle, protože jedl telecí maso a kukuřičný chléb, a pil mléko, a máslo, v přítomnosti Abraháma, a přesto byl Bohem. Abrahám Ho poznal jako Boha, a nazval Ho „Elohim,“ což znamená Všemohoucí Jahve. Muž oblečený do oděvu, zaprášený, a seděl pod stromem, aby byl ve stínu, jedl maso a pil mléko. Proto ti chladní, krutého srdce, sobečtí, spravedliví židé, nedovedli uvěřit, že On je Synem Božím, a nazývali Abraháma svým otcem. A On jim dával na vědomí, že koná ve svém Těle ty stejné věci, které Bůh konal v jiném těle, když se potkal s jejich otcem Abrahámem. A Abrahám tomu uvěřil. Ale oni tomu nemohli uvěřit.

⁵⁷ Vidíte, když Abrahám poté co učinil volbu, seděl ve svém stanu, a ta volba je postavena před každého člověka, který se narodil na tomto světě. Strom dobrého i zlého je postaven před každého člověka. A když Lot, jeho bratranec a jejich pastýři se začali přít z důvodu země, Abrahám, který byl spravedlivým člověkem, jim řekl: „Ať není při mezi námi. Vyber si prostě cestu, kterou půjdeš.“ K tomu dochází v životě každého věřícího. A to leží dnes ráno před vámi, a to je i přede mnou.

⁵⁸ Lot nepomyslel na to, že se stane odpadlíkem, ale on začal pomrkávat ve směru Sodomy, kde se věci vyvíjely snadněji. A tolikrát i my, pomrkáváme ve směru lehčí cesty. „Já se připojím k té - a - té církvi, a uvidíte, že nikdo proti tomu neřekne nic, protože to je ta největší církev ve městě.“ Snadnější cesta! Mnohokrát děláme takové hloupé volby.

⁵⁹ Pamatujte si, jestliže následujete Krista, budete znenávidění od lidí, protože všichni, kteří žijí zbožně v Ježíši Kristu, budou trpět pronásledování. A jestliže vejdeš do Krista, nevejdeš díky nějaké církvi, anebo nějaké denominaci, anebo nějakému vyznání víry. Ty vejdeš díky Krvi, to je jediná cesta, jenž tam vede. A nemůžeš přivést nikoho s sebou, přijdeš sám, a staneš na svém vlastním vyznání, a na své vlastní víře. Nevejdeš tam na víře pastora, anebo na víře své matky. Když přicházíš k Bohu, přijdeš jako jednotlivec! A mnohokrát děláme takové hloupé volby.

⁶⁰ Co kdyby Lot, když uviděl všechno snadné, uviděl, kde bylo hodně peněz, a hodně popularity, protože on byl cizincem a bystrým člověkem, vzdělaným, vlastnicím mnoho psychologie, a on dovedl dělat určité věci, a přesto uchovat své náboženství. On si myslel: „Já mám

víru v Boha, tak půjdu prostě do Sodomy, a já - já vydělám navíc trochu peněz, a stanu se velkým člověkem, možná znamenitým kazatelem.“ Vidíte, musíte učinit volbu.

⁶¹ I laici musí učinit volbu. „Já budu chodit do té - a - té církve tam. O, všichni ve městě si myslí, že je největší! Podívejte, do té církve patří starosta toho města.“ Tedy, on mohl patřit do církve, která je opravdu dobrá, ale přesto vy musíte posoudit tu církev a ty lidi na základě Písem. Stává se, že oni tam chodí, protože je to populární cesta, lidé, kteří chodí na určitá místa, se oblékají lépe. A tady vlastně uděláme tu osudnou chybu. Všimněte si toho.

⁶² A Abrahám - jedinou věcí, kterou on mohl udělat, bylo učinit druhou volbu. A stává se, že ta druhá volba je lepší, než ta první, jestliže ji provádíme tímto způsobem. Pozorujte, když Lot uviděl to velké město - on neviděl ihned svoji ženu měnící se v solný sloup, on - neviděl ihned oheň, který to město spálil. Ale Abrahám si zvolil cestu s několika opovrhovanými Pánovými. On zůstal na poušti.

⁶³ A přesto, co kdyby Sára řekla... Nuže, pamatujte si, že Sára byla nejkrásnější ženou z celé země. Nebylo tam hezčí ženy, než Sára. Každý kdo ji uviděl, se do ní zamiloval. Tudíž, jak lehkou věcí by bylo pro Sárú udělat volbu tohoto druhu. Ale ona si vybrala, že zůstane s Abrahámem.

⁶⁴ O, ženy, nedovolte ďáblu, aby vás zaslepil, kvůli popularitě, a připojením se k tomu a onomu. Zůstaňte v Kristu! Protože ta hodina je už tady - velké zničení naší země leží před námi, horší než Sodomy a Gomory. Sodoma a Gomora ve srovnání s tím, by mohla být považovaná za bezúhonnou.

⁶⁵ Tudíž, když si Abrahám zvolil tuto cestu, která mu byla dána od Boha, a měl tu chudou část země, tam nemohl prosperovat. Ale přece věděl jedno, že on sloužil Bohu, a věřil Bohu.

⁶⁶ A tak jednoho dne přišli tři muži, a oni byli pořádně zaprášeni a unaveni, a Abrahámovi jich bylo líto, on řekl: „Vejděte a posadte se na chvíli pod dubem.“ A když on tam stal a rozmlouval s nimi, poznal, že oni nejsou pouze obyčejnými lidmi. Na základě jejich vyprávění - oni byli jiní. A Abrahám šel, a zabil tele, připravil je, a přikázal Sáře, aby upekla chléb a připravila pro ně pohoštění.

⁶⁷ Vzpomeňte si teď, dva z nich byli anděly, anděly v lidském těle, a jeden z nich byl sám Bůh. A ten, který byl Bohem, byl obrácený svými zády ke stanu.

⁶⁸ A Sára zůstala ve stanu. Líbí se mi to, když vidím ženu, která zůstává na svém místě, která nevychází, a nemluví svému muži pokaždé, co má dělat, když se někdo na chvíli zastaví. Ale ona zůstala ve stanu. Nepochybně, možná umývala nádobí, nebo dělala něco jiného.

⁶⁹ A ten, který byl Bohem, ten se stále díval k Sodomě, a řekl jim, co má v úmyslu udělat. A ti dva andělé se tam vydali, aby kázali evangelium. Ale jeden z nich tam zůstal, byl to Ten, který byl Bohem, a On řekl: „Já nezatajím před Abrahámem ta tajemství, která vím, protože on bude dědicem světa.“

⁷⁰ O, my máme právo, církvi, dnes dopoledne znát tajemství Příchodu Pána. Protože: „Blahoslavení pokoj činící, neboť oni synové Boží nazváni budou. Blahoslavení, kteří lační a žízní, neboť oni nasyceni budou. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha vidět budou. Blahoslavení tiší, neboť oni obdrží zemi.“ Proto, jestliže církev živého Boha má dostat zemi za dědictví, nemůže být před nimi žádné tajemství.

⁷¹ „Všechno co Mi svěřil Otec, předal Jsem vám,“ řekl Ježíš. A oni v Něho nemohli uvěřit.

⁷² A tak ve dnech Abraháma, když On se na to před nimi odvolával, řekl, že Abrahám mluvil s Andělem, který byl otočený zády ke stanu, a On řekl Abrahámovi, že se jej chystá navštívit a narodí se mu syn. A Sára se zasmála ve stanu. A On řekl: „Proč se Sára zasmála?“ Co tím chtěl ukázat? „Proč se Sára zasmála?“ Stalo se to jenom několik hodin před zničením. Těsně před zničením - ten oheň sestoupil z Nebe a spalil to město, a ten znak jim byl ukázán.

⁷³ A Ježíš jim řekl: „Vy bloudíte,“ těm velkým doktorům teologie, tomu nábožnému národu, kde doslova milióny byly věřícími. On řekl: „Vy bloudíte, neznáte Písma ani Moc Boží.“ Do takové generace jako byla tamta, to byli všechno vzdělání lidé, oni byli učenci a kultivovanou církví. Když se narodilo dítě, ono bylo vlastnictvím církve. Dotyčný musel být Izraelita. Osm dnů po jeho narození mu byla udělaná obřízka, a byl Izraelitou od počátku. A kněžstvo pocházelo z Levitů, kteří byli po stovky let vyučenými v Písmech. Přesto Ježíš řekl: „Vy bloudíte, neznáte Písma!“ Oni je znali podle své náboženské příručky, oni to znali podle vlastního katechismu, oni to znali podle své vlastní teologie. Ale Ježíš řekl: „Vy To neznáte, Písmo, stejně tak neznáte Boží Moc. Kdybyste znali Abraháma, poznali byste i Mne. Kdybyste byli dětmi Abrahámovými, poznali byste Mne, protože Abrahám se radoval,

když uviděl Můj den, protože on předvídal tento den. Když jsem tam stal před ním, ve fyzickém těle, a ukázal jsem mu to, on poznal, že jsem to Já, a on Mně nazval ‚Elohimem.‘ Ale Já tady dělám totéž před vámi, a vy Mne nazýváte ‚Belzebubem.‘“

„O“ - oni řekli - „Abrahám je naším otcem.“

„Vy nazýváte Abraháma svým otcem?“

⁷⁴ Oni řekli: „Jakže, víš, my patříme do církve. My jsme nábožný národ. My jsme velký lid. My jsme Boží lid!“

Ježíš řekl: „Vy jste z ďábla, on je vaším otcem.“

⁷⁵ Chtěl bych přirovnat tam tu generaci, s touto dnešní, kdy jsou doslovně milióny lidí, vyznávající křesťanství, a neví o Bohu víc, než Hotentot o egyptském rytíři. Dnes jsou muži a ženy - doslovně milióny lidí, vyznávající křesťanství, kteří si dělají nárok na Krista, a neznají základní zásady moci Jeho zmrtvýchvstání, a nikdy neokusili Jeho dobrotu. Oni nikdy nepocítili Jeho Moc. Jejich oči jsou na Pravdu zaslepené.

⁷⁶ On řekl: „Vy jste slepí, vůdcové slepých. Není tak... jestliže slepý vede slepého, nepadnou oba dva do jámy?“

⁷⁷ Proto oni mysleli: „My jsme křesťané. My jsme věřící. Patříme do církví na nejvyšší úrovni, jaké vůbec existují. Naší rabíni jsou nejlépe vyškolenými učenci, jací existují.“ A přesto jim Ježíš řekl, že neznají Písem.

⁷⁸ Vidíte, jak to Bůh skryl před očima moudrých a opatrných, a zjevil to nemluvňatům - takovým, kteří se budou učit? O, co za veliká moc a nekonečnost Boha! Jaký On je dobrý pro ty, kteří touží chodit před Ním spravedlivě! On jim neodepře žádné dobré věci.

⁷⁹ A my vidíme v tomto čase, že náš národ, náš svět, je zkažený tou stejnou věcí.

⁸⁰ Ježíš je chtěl korektně usměrnit. Oni řekli: „O, Abrahám je náš otec. A my budeme ve Slávě, nestarej se o to, protože my věříme v Boha. Jsme vyznavači a věříme v Boha, a učíme náš lid. A kdo jsi Ty, že tady přicházíš s malým tajemným znakem, a snažíš se to nazývat Bohem? Ty nejsi nikdo jiný, než Belzebub.“ Tady to máte, oni měli svoje vyznání víry a svoji denominaci.

Ježíš jim řekl: „Vy jste z ďábla.“ Zamyslete se nad tím!

⁸¹ A já bych chtěl přirovnat onu generaci k této dnešní, kdy máme milióny, kteří se pouze připojují k církvi - máme jich desetitisíce. A Bůh sestupuje, aby žil znovu ve své církvi, a aby konal ty stejné věci, které On konal tam, aby učinil Samého Sebe tím stejným včera, dnes a na věky. A lidé se k tomu neustále obracejí zády, někteří, aby se stali populární, někteří, aby se vyhnuli volbě. Lidem je to vnučováno! Ty se musíš rozhodnout. Nemůžeš být neutrální. Musíš říct „ano“ nebo „ne.“ Neprojdeš skrze tyto dveře stejný, jaký jsi sem přišel. To není možné. Musíš udělat volbu. Udělej ji dnes ráno pro Krista.

⁸² Oni si mysleli, že všichni, kteří patří k církvi, budou spaseni. Ježíš řekl: „Těsná je brána a úzká je cesta a málo je těch, kteří ji naleznou.“

⁸³ Dovolte mi církvi, abych vás dnes ráno varoval, buďte opatrní. To si vyžaduje doba v dnešním dni, v naší vlastní spravedlnosti, v tom pokolení zákládající si na vlastní spravedlnosti a pokrytectví, ve kterém žijeme. V hodině, ve které muži a ženy stojí v církvích a sedí v lavicích, a zpívají písně Bohu, a pak vycházejí z kostelů, a kouří cigarety, pijí whisky, chodí na taneční zábavy, a žijí jak ten svět, a vyprávějí špinavé, hnusné vtipy, a nazývají samých sebe „křesťany.“ Jestliže muži a ženy dovedou odejít z pod kazatelny, anebo z církve, i z místa kde je Moc zmrtvýchvstání, kde ten stejný znak Mesiáše působí mezi nimi, a nejsou novým stvořením v Kristu, pak je tam něco, co není v pořádku. Kdy noviny o tom troubí od pobřeží k pobřeží, tam i zpátky, od mrazivých oblastí severu, k tropickým džunglím jihu - Bůh to posílá a lidé se stále k tomu obracejí zády. Co pak můžeme povědět, co můžeme udělat? Vracíme se zpátky do Písem, kde On řekl: „Těsná je brána a úzká je cesta, a málo bude těch, kteří ji naleznou.“

⁸⁴ On řekl: „Ale jak bylo za dnů Noe, tak bude i při Příchodu Syna Člověka.“ Poslyšte ve dnech Noe, byl svět zalidněn více méně, jako dnes. Jejich věda převyšovala naši. Oni budovali sfingy a pyramidy, a dělali věci, které my dnes nedovedeme udělat. Neobyčejně chytrí lidé. A připomente si, co říká věda dnes: „Je jedna minuta před půlnocí.“ Jedna minuta, než hodiny odbijí nultou hodinu. Je později, než si myslíme. Doufám, že to Duch Svatý vloží hluboko do srdce každého věřícího.

⁸⁵ Jak bylo za dnů Noe. Kolik bylo zachráněno za dnů Noe, tam z této generace? Osm, osm z mnoha miliónů. On řekl: „Tak bude při Příchodu Syna Člověka.“

⁸⁶ „A jak bylo ve dnech Sodomy, tak bude při Příchodu Syna

Člověka.“ Z těch desítek tisíců tam, byli zachráněni jenom tři.

87 Vy mi pak řeknete: „Kazateli, a co všechny ty tisíce, které přijdou společně s Ním?“ Nuže, bratře, oni jsou vzati z mnoha generací.

88 Já budu překvapený, jestliže z této generace vyjde tucet. „Těsná je brána a úzká je cesta, a málo bude těch, kteří ji naleznou.“

89 O, já znám ty církve, co ony říkají: „Jestliže zapíšeš své jméno do té knížky, a staneš se našim členem, tak jsi v pořádku.“ Není to podloženo žádným Písmem. Jestliže všichni mají své jméno v té knize, a také - v církvi, pak jich bude miliardy krát miliardy krát miliardy - a všichni vejdou. Pak tam budou duchy všeho druhu, a v jakém stavu pak bude Nebe? Zamyslete se teď nad tím.

90 Někdo by mi řekl: „Počkej na chvíli, bratře Branhame. Ten - a - ten, já jsem je slyšel mluvit v jazycích, já vím, že oni toho dosáhnou.“

91 To ještě neznamená, že oni toho dosáhnou. Pavel řekl v 1. Korintským 13: „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, a neměl bych lásku, nic mi to neprospěje.“

92 „O, já jsem šel na shromáždění Toho - a - toho. O, on udělal velké mocné skutky. Viděl jsem, jak otevřel oči slepému.“

93 A přesto může být ztracený. „Mnozí přijdou v onen den, a řeknou: ‚Pane, zda jsem nekázal ve tvém Jménu, zda jsem neprorokoval? Zda jsem ve Tvém Jménu nevyháněl zlé duchy? Zda jsem ve Tvém Jménu nedělal mnoho mocných skutků?‘ On řekne: ‚Odstupte ode Mne, vy činitelé nepravosti, Já jsem vás, nikdy neznal.‘“

„Těsná je brána a úzká je cesta, a málo bude těch, kteří ji naleznou.“

94 Dovolte mi, říct nějaké odhady, které s vámi zatřesou. Podle lékařské vědy ve městě Chicagu - je provedeno na 30 000 potratů v samotném Chicagu v průběhu 30 dnů, které provedou lékaři. A kolik je těch malých pilulek a jiných věcí, které lidé používají - co způsobí potrat?

95 Statistika ve Spojených Státech říká, že se rodí více nemanželských dětí, než dětí narozených ve svatém svazku manželském. Zda jste věděli, že Bible říká v 5. Mojžíšové 14, 2 (23.2), „že lhůta pro nemanželské dítě - uplyne až po čtyři sta letech?“ Děti jejich dětí, dětí dětí, dětí nemůžou stanout ve shromáždění

Hospodinově - čtyři sta let, deset generací. Čtyřicet let trvá jedna generace. Jeho pra - pra - pra - pra - pra - pra - praděda byl nemanželským dítětem, on nepřichází v úvahu! Co teď? Ukažte mi, kdy to bylo změněno.

⁹⁶ K čemu jsme tedy dospěli? A teď ty nemanželské děti z důvodu cizoložství, a hříšné ženy na ulici oblečené jako muži, což je ohavnosti v očích Božích, kuřačky, alkoholičky - takzvané vyznavačky křesťanství... Bože uchovej - taková sebranka prostitutek! To souhlasí. Pak sebe nazývají křesťany? Není tedy divu, že Ježíš řekl: „Těsná je brána a úzká je cesta, a málo bude těch, kteří ji naleznou.“

⁹⁷ Oni se nepokoří. Oni jsou naškrobení. Dívejte, když Davidovi bylo řečeno o jeho hříchu, kterého se dopustil, on rychle činil pokání, a našel Boží přízeň. Řekni jim o jejich hříších, a oni řeknou: „Už více nezastíním tyto dveře.“ Proč? Oni mají dost jiných míst, kde mohou jít, oni mohou jít do těch nezákonných brlohů, které se snesou s něčím takovým. Ale je čas, aby si kazatelé oblékli celou Boží zbroj, a kázali Slovo bez kompromisu - evangelium. Lidé by se měli upokořit.

⁹⁸ Není již více upřímností mezi křesťany. Oni chtějí mluvit: „Já jsem metodista, já jsem baptista, já jsem letniční,“ to neznamená ani (bratr Branham cvakl prsty) tolik pro Boha.

⁹⁹ „Já jsem mluvil jazyky, já jsem dělal zázraky.“ My na to klademe všechen důraz, i když je to jedná z nejvíce zaslepujících věcí, které oni mohli dělat. Pochopitelně, déšť padá stejně tak na spravedlivého, jako na nespravedlivého. Déšť zavláhuje úrodu, stejně tak jako plevel, Royi. Ten stejný déšť, ten stejný Duch Svatý padá na lidi. To stále neznamená... Jejich povaha musí být odlišná - z vnitřku na venek. Ne nějakým vnějším projevem nebo ukázkou, nýbrž, Duch žijícího Boha přebývajícím uvnitř, který dělá toho člověka novým stvořením, který pokořuje jeho srdce, anebo její srdce před Bohem.

¹⁰⁰ Ty řekneš: „Kazateli, ty mi chceš říci, že pochybuješ, zda jich bude tucet z těch miliónů - ze čtyř miliard lidí na světě?“ Já pochybuji, zda jich bude tucet, kteří dosáhnou vytržení. Zamyslete se nad tím! Já vám říkám to, co Ježíš pověděl tady v evangeliu. Zamyslete se nad tím!

¹⁰¹ Co nám to má říct? Protože nemravnost se vkradla mezi lidi, začaly se rodit nemanželské děti - tím jsou vymazány. Vidíte, mohli bychom tady stát celé hodiny, a předkládat ty věci, a vidíte, že žijeme v porušitelné, zatraceníhodné, zkažené do morku kosti generaci lidí. Není to nic divného, že oni nemůžou uvidět znamení, nic divného, že

nebudou slyšet evangelium, oni jsou zatvrzelí, a přesto tak duchovní a pobožní.

102 Zda Ježíš neřekl, že „Duch mluví výslovně, že v posledních dnech budou lidé samolibí, milující peníze, vychloubační, pyšní, rouhaví, neposlouchající rodiče, nevděční, bezbožní, bezcitní, nesmiřitelní, pomlouvační, nezdrženliví, hrubí, nepřátelé dobra, zrádci, ukvapení, nadutí, milující rozkoše více než Boha, že budou mít vnější způsob zbožnosti?“ Rozumíte? O, vy můžete křičet, určitě. Můžete mluvit jazyky, bezpochyby. Víra bude vyhánět ďábly, jistě. Ale to není to, o čem my mluvíme.

103 Pak byste mi řekli: „Bratře Branhame, jaký je znak křesťana?“ Kdo bude spasený, budeš to ty, bratře Branhame? Doufám v této věci Bohu, nevím, věřím však, že budu. Já porovnávám svůj život denně se Slovem. Jestliže nežiji podle toho Slova, pak není něco v pořádku, musím se vrátit a dát to do pořádku.

104 „Nuže,“ říkáte, „bratře Branhame, když lidé mluví jazyky, neznamená to, že oni jsou spaseni?“ Ó ne! Opravdu, ne! Já jsem slyšel čarodějnice i čaroděje mluvit jazyky. A různé jiné nesmysly. Viděl jsem lidi, kteří mluvili jazyky, a žili s ženou cizího muže, skákali nahoru a dolů, křičeli, jako kdyby hořel dům, a pak vycházeli a uzavírali nečestné transakce, kradli, mluvili lži, a všechno možné. Co můžete od toho očekávat? Ó ne!

105 Patří do církve, jsou Diakony v církvi, pobožní do krajnosti. Podívejte, myslíte, že by koupili benzín v neděli? Ne. Ale v pondělí udělají něco špinavého, zkaženého, hnusného. Bůh bydlí v srdci, ne zvenčí, tady jde o něco, co vychází ze srdce.

106 „Těsná je brána a úzká je cesta, a málo bude těch, kteří jí naleznou.“ Jak bylo za dnů Noe - osm z těch miliónů; jak bylo ve dnech Sodomy - tři z miliónu, tak bude při příchodu Syna Člověka.

107 A vidíte tu korupci, ve které se nacházíme. Vidíte, jak všechny lidské nápady, oni do toho upadnou a ďábel dělá to, že chytrí kazatelé stojí za kazatelnou, a dovolují, aby to lidem prošlo jen tak.

108 Nedávno někdo řekl: „Já bych tě nepustil za svoji kazatelnou, ty bys způsobil, že by se moje ženy zbláznily.“ Ne, ony už takové jsou. To by je navrátilo k zdravému rozumu - říct jim tam, aby přestaly nosit to oblečení, a jiné věci. Tudíž, někdo to musí udělat.

109 Řekl jsem své ženě: „Zbláznil jsem se snad já? Jsem blázen?

Nebo, co se to se mnou děje?“ Něco tam uvnitř nemůže na to mlčet. Já to musím říct, bez ohledu na to, co kdokoliv mluví.

110 Oni říkají: „Ty zruinuješ svoji službu.“ Tedy, každá služba, kterou evangelium zničí, musí být zničena. Bože dej nám odvahy, abychom stanuli v obraně toho, co je Pravda, a mluvit pravdu o Tom! To je hřích, hanba.

111 „Těsná je brána,“ řekl Ježíš, „a úzká je cesta.“ A vy, kteří myslíte, že tam vejdou milióny, všichni metodisté, baptisté, presbyteriáni, a také letničtí, budete onoho dne zklamáni. Ježíš řekl: „Mnozí přijdou a usednou v Království, řeknou: Já mám právo být zde.“ A On řekl: „Děti Království je vyhodí ven. Tam bude pláč a nařikání, a také skřípání zubů.“ Raději udělej inventuru dnes dopoledne, křesťane. Budou jich desítky miliónů, miliardy těch věrných vyznavačů křesťanství, těch horlivých za svého života, kteří nevejdou přes tu bránu. Ježíš to řekl!

„Kolik jich vejde?“

112 Nevím kolik. Důležité je pouze to: „Bože, dovol mi být jedním z nich!“ Tak je to. On je Soudcem. „Dovol mi být jedním.“

113 Vy mluvíte: „Bratře Branhame, jak je tedy možné, rozpoznat křesťana?“

114 Já nevím. Ale dovolte mi říci, co mluví Písmo. Jistě Tomu věříte. Když byl Duch Svatý seslán na zem, Bůh mluvil skrze Ducha Svatého. On poslal nejdříve anděla. I řekl jemu Hospodin: „Přejdi prostředkem města, prostředkem Jeruzaléma, a znameněj znamením na čelech muže ty, kteříž vzdychají a nařikají nade všemi ohavnosti, dějícími se uprostřed něho.“

115 Co je ohavnost? Žena, oblečena do oděvu, který patří muži. Z toho se dělá Bohu špatně. Byl jsi už někdy v blízkosti něčeho ohavného? Co ti to způsobuje! Nemůžeš to snést. Žena, která si obleče oděv, který patří muži - takovým způsobem to právě prožívá Bůh; ty můžeš zpívat ve sboru, můžeš se každý den modlit a každý den křičet, žít každý den pro Boha, přesto v Boží přítomnosti jsi odsouzena. Přesně tak to říká Písmo. „Ohavnost!“ A ti, kteří to podporují, budou spoluodpovědnými.

116 Bože, daruj nám milost, abychom se postavili proti něčemu takovému. Jestliže budeš muset stát sám, stůj a drž Slovo Boží ve své ruce. Ono nikdy nezklame.

117 My jsme teď došli do doby, kdy lidská ohavnost... A anděl vyšel, aby znovu pečtil. Najděte mi jednoho člověka v Jeffersonville, jestliže chcete vědět, kdo toho dosáhne, najděte mi jednu osobu v našem městě, která vzdychá a pláče, je neustále zarmoucena a utrápena, a modlí se z důvodu ohavnosti, která se děje ve městě. Můžeš zvednout svoji ruku, a položit ji alespoň na jednoho člověka? Proto vezmi to Písmo: „Těsná je brána a úzká je cesta, která vede do Života, a málo bude těch, kteří ji naleznou.“ To znamená jenom ti, kteří mají být zapečetěni.

118 O, můžu vám ukázat mnoho těch, kteří chodí do kostela. Můžu vám ukázat mnoho těch, kteří zpívají ve sboru. Můžu vám ukázat mnoho těch, kteří učí nedělní školu. Mohu vám ukázat hodně těch, kteří jsou v čele velkých společností. Můžu vám ukázat mnoho těch, kteří křičí, hodně těch, kteří mluví jazyky, mnoho těch, kteří pracují na poli evangelia.

119 Ale ukažte mi jednoho, který je ve svém srdci tak zarmoucen, z důvodů hříchu tohoto světa... Ukažte mi kazatele, který se dneska dovede postavit, a odsoudit denominace. Ukažte mi kazatele, který povstane, a řekne o těch věcech, a odsoudí denominace. On se tomu raději vyhne, on by byl vyhozen - to je jeho zdroj příjmu.

120 Není se co divit, že Billy Graham řekl Jackovi Moorovi, nedívej se na průběh mých shromáždění, řekl: „On není baptistou, ani metodistou, případně letničím.“ Řekl: „A oni všichni jsou proti němu.“ Samozřejmě to nemluvím... Řekl jsem to kvůli tomu, že to nemůžu říci veřejně. Já to říkám svému vlastnímu sboru. Prožívám bitvy, protože na mně přišla hodina zkoušek.

121 Oni říkají: „Jestliže přijdeš, bude to v pořádku, ale nemluv nic o Tom.“ Možná by bylo lépe, nemluvit nic.

122 Já budu kázat, to co mi Bůh přikázal kázat! To souhlasí. Jeden z těch osmi někde bude. Jeden z nich někde bude. Ale v tom dni, nechci mít vinu na tom, že jsem udělal kompromis z důvodu nějakého vyznání víry, anebo nějaké církevní nauky, anebo nějaké denominace. Já jsem kázal Pravdu!

123 Oni říkají: „Proč ve své veliké službě bratře Branhame - proč to neděláš jako ti ostatní?“

124 O to se vlastně jedná. O to jde. Já přicházím do města - myslíte, že Sbory Boží budou se mnou spolupracovat? Ne, oni nevěří tomu, v co věřím já. Možná, že občas někoho získám. Myslíte si, že by metodisté

spolupracovali? Zkuste a přesvědčíte se. Buď jeden týden mým manažerem. Jestliže člověk někam přichází, půjde tam v Ježíšově jménu. To je pravda.

125 O, samozřejmě, oni tě tam přijmou, bezpochyby a zastrčí tě někam, abys nemohl být žádným způsobem s nimi v kontaktu, asi takto. A pak, když odcházíš, oni říknou: „O, nu, bratr Branham trochu ztrácí rozum, prostě trochu, víte. On...“

126 Jestliže já odcházím od rozumu, pak Bible se mylí v nauce. To vlastně říká Bible! O, ano. Sledujte!

127 Ježíš řekl: „Proč Mne nazýváte Belzebubem? Vy jste věřili Šalamounovi - jeho daru rozpoznávání. Jeho dnu jste věřili. Královna jihu přišla z nejbudálnějších končin země, aby uviděla tento dar, a ona v něj uvěřila, když ho uviděla. A vy sedíte a díváte se na to denně a nevěříte tomu.“

128 I Jeho vlastní bratři v Něho nevěřili. On řekl: „Vy na ten svátek jděte,“ řekl, „Ale Já tam teď nepůjdu.“ On tam šel jinou cestou, protože Jeho vlastní bratři v Něj nevěřili. To je pravda. „Těsná je brána a úzká je cesta, a málo bude těch, kteří ji naleznou.“

129 Když přišla řada na učedníky, ta rozhodující zkouška - aby ukázali svoji pravou tvář, kde se poděli? Jedna žena a jeden muž stali vedle kříže u Něj - Jan a Marie. Zbytek odešel.

130 To je ta rozhodující zkouška. To je ten čas. Právě teď Bůh dělá tyto věci. Teď když Mesiáš je na zemi. Právě teď Boží Moc působí v Jeho lidech. A oni je nazývají „svatoušky, blázny, šílenci“ - o, něco takového. Ale ta hodina je tu!

131 Tam na soudu to bude pro některé veliké zklamání.

132 O, pašerák lihovin, on ví, co se s ním stane soudu. Tak stejně „pivní pes“ ví, co se stane. Tak stejně prostitutka ví, co se stane. Rovněž i hráč hazardních her ví, co se stane. Rovněž opilec ví, co se stane. On nebude zklamáný.

133 Ale zklamání budou ti, kteří si mysleli, že jsou v pořádku. Právě tam bude zklamání. „Když oni tam stanuli, řekli: ‚Samozřejmě, my jsme vyháněli ďábly ve Tvém Jménu. My jsme kazatelé. My patříme do takových - a - takových církví. My jsme dělali veliké zázraky. Ó, my jsme kázali... Co - já jsem byl - byl jsem správcem v církvi. Já jsem byl biskupem. Já jsem byl tím.‘ Říkám vám, že vás neznám a nevím, odkud jste. Odejděte ode Mne, všichni, kdo činíte nepravost.“ Tady to máte.

To bude zklamání. On řekl: „Děti jejich dětí přijdou a zasednou v Království, a řeknou: ‚My máme právo tady být,‘ a oni budou vyvrženi do venkovní tmy, kde bude pláč, nařikání a skřípání zubů.“

„Těsná je brána a úzká je cesta, která vede do Života, a málo bude těch, kteří ji naleznou.“

134 Co se týče vás moji drazí posluchači dnes ráno - poslouchejte tohle. Já jsem si to nevymyslel. Já jsem zodpovědný za to, že to říkám. Jen za to jsem zodpovědný. Kdybych dokonce života nepronesl další kázání, tak to je pravdou: Jenom málo lidí bude spasených. Prosím, zapamatujte si to, jenom velice málo. Ty buď jedním z nich.

135 „Kdo oni jsou, bratře Branhame?“ Já nevím. Nikdo jiný to neví. My konáme svoje spasení s bázní a s třesením.

136 Avšak buď ve shodě s Bohem. Jestliže tvé srdce nebije v souladu s touto Bibli, pak něco není v pořádku, něco není tak, jak má být. Nebo, ať tvoje církev říká, co chce, ty tam nemůžeš na tomto základě vejít. Musíš tam vejít na základě toho, co řekl Bůh. To je Kniha, na jejímž základě budeš souzený - Bible. Drž se Ji!

137 „O“ - vy mluvíte - „tedy, já jsem byl pokřtěn ve Jméno Pána Ježíše.“ To je správné, to je biblické. Ale jestli to není provázeno životem, pak samotný křest ti moc neprospěje.

138 Ty říkáš, „nu, já jsem přijal Ducha Svatého.“ To je dobré, právě to ti bylo zapotřebí. Ale jestli tam vevnitř není ten život...

139 Pamatujte si, že plevel přijímá tu stejnou moc, která padá na pšenici, aby rostla a že plevel rovněž křičí. Ten malý obyčejný plevel povstane stejně tak a je šťastný jako pšenice. To je pravda, on žije díky tomu stejnému životu. A tak hříšník může stát v přítomnosti Boha, prohlašovat vítězství a žít jako křesťan. Ale jestliže v srdci není něco jiného... On může mít tu stejnou moc k vyhánění zlých duchů. Řekl to Ježíš. On může rovněž kázat evangelium tak dobře, jako každý jiný kazatel. To je čistá pravda, tak to řekl Ježíš. Bible nás tak učí. O, ano. „I kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, kdybych vydal své tělo jako oběť na spálení, kdybych všechn svůj majetek vynaložil na jídlo pro chudé, kdybych měl víru, že bych i hory přenášel, kdybych dělal všechny ty věci - kázal v Jeho jménu, vyháněl demony v Jeho jménu,“ on řekl, „nejsem nic.“ A tak, on to všechno mohl dělat a „Nic.“ Dovedete si to představit?

140 Jedná se o to, abychom byli křesťany podle srdce a vešli tam

těsnou bránou. Protože široká cesta vede do záhuby a milióny miliónů věřících této generace po ní kráčejí. Ale těsná je brána a úzká je cesta - pouze ty sám a Kristus.

141 „Úzká je cesta, která vede do Života a málo bude těch, kteří ji naleznou.“ Tedy, to jsou Slova našeho Pána. Aj! Co On dělal? Stal tam, a rozpoznával jejich myšlenky.

142 A on řekl: „On je Belzebub. Nu, jak On může být Bohem? On je Člověkem! Odkud pochází tato moudrost?“ Tak oni mluvili v Jeho vlastním městě.

143 Když přijdeš do tohoto města zde, zdá se ti jako by... Já to neříkám z nedostatku úcty k vám lidé, vy jste křesťané, vy mne milujete. Člověk jde tady do našeho města, a zdá se, že moc satana ho srazí na zem. Toto místo je odsouzeno. Toto město je odsouzeno.

144 Co řekl Billy Graham, když vešel do Louisville? On řekl, že to je „místo, kde je nejvíce démonických sil,“ jaké kdykoliv pocítil ve svém životě. Zveřejnil to v novinách, řekl: „Člověk prostě cítí ten nátlak ze strany ďábla.“

145 Samozřejmě, já bych to také pocítoval. Proč? To je můj domov. Když se Ježíš vrátil do svého vlastního domu, On řekl: „Že mnoho mocných skutků nemohl vykonat z důvodu jejich nevíry.“ Řekl, „že prorok, není ctěn, kazatel, jestliže je to v jeho vlastním - v jeho vlastním kraji, mezi jeho lidmi.“ Rozumíte? Nemůžete tomu nijak pomoci, říká to Písmo. Rozumíte?

146 Tedy, když vejdete do tohoto města zde... A neříkejte mi, že já to nevím. Já přicházím k lidem, kteří mi potřásají rukou, a mluví: „O, bratře Branhame, já tě miluji!“ A člověk ví, že je to lež! Vy víte, že je to lež. Jestliže mi Bůh může říct o rozpoznání srdce, proč by mi nemohl říct o tom? Samozřejmě i rovnou mezi vašimi lidmi, z okolí tohoto města!

147 Když mně uviděli, řekli: „Nu, víš, já jsem viděl, kde ten a ten...“

„Kde? Kde to bylo?“

„Tam...“

„Ach! My známe toho chlapíka!“

148 Člověk to cítí. Dovol mi, že ti to řeknu. Necháš vejít do svého domu někoho, kdo tě příliš moc nemiluje, posadí se maličko ve tvém domě, a máš ten zvláštní pocit. Vynásob to teď čtrnácti tisíci, a pak

dostaneš to, o čem mluvím. Pak vejdeš do domu, kde tě každý miluje - ten srdečný pocit, prostě, o, aj, a mohl bys tam prostě zůstat navždy. O to právě jde, rozumíte, to je duch. A lidé nevědí co to je, oni se diví, proč tam ti lidé jsou tak nakažení.

149 Co způsobuje, že dobré ženy - co nutí ty dobré ženy, aby se oblékaly do toho vulgárního oblečení a vycházely tak z domu? Co to způsobuje, dokonce teď, když je chladno, že ty mladé šestnáctileté dívky vycházejí na ulici v oblečení, ve kterém se dokonce nepřisluší, aby se ukazovaly před svoji matkou? Není to proto, že to dítě tomu nerozumí, ale protože nějaký kazatel opomenul za kazatelnou zaujmout své místo. To je naprostá pravda. Samozřejmě. Ženy vycházejí na ulici a všechny jsou sexy oblečené a tak dále a hříšníci se na ně dívají - a ona přitom neví, že je ve skutečnosti stejně vinna, jakoby s tím mužem žila. Řekl to Ježíš: „Ježíš řekl, že každý kdo by se žádostivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci, a bude se muset za to zodpovídat v soudný den.“ Těsná je brána a úzká je cesta.

150 Já vím, že si myslíte, že jsem tvrdý chlap. Já nejsem tvrdý! Já jsem váš bratr, a miluji vás.

151 Utíkejte před nadcházejícím hněvem! Běž ke kříži a volej, až tvé srdce bude naplněno Jeho Duchem, který tě obrátí zády ke všemu z tohoto světa a budeš před Ním chodit bohobojně a tvé srdce bude pro Něj hořet. Láska! Ne povinnost. Kristus - to není povinnost sloužit Kristu, je to láska, která slouží Kristu. Ona tě tiskne, nutí tě, až tak daleko, že každý tep tvého života bije spolu s Ním. Teprve tehdy budeš vnímat hřích.

152 A On plakal na zemi. To zarmoutilo Boha ve dnech Noe, když On viděl ta srdce. Ježíš usedl na hoře a řekl: „Jerusaléme, Jerusaléme, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromažďuje svá kuřata pod křídla, ale nechtěli jste. Hle, váš dům se vám zanechává pustý.“

153 Tak bude při příchodu Syna Božího, srdce skutečně a opravdově věřícího je zhruceno. On vidí, že zem by mělo právě nyní zachvátit probuzení. Jak by se to mohlo stát skrze nějakou sebranku panchartů? Jak se to může stát, když oni jsou již od počátku zatraceni?

154 Království Boží je podobné člověku, který hodil síť do moře, a když ji vytáhl, měl tam želvy, mořské želvy, hady, žáby, i několik ryb. To nebyl on, kdo rozhodoval, kdo je kdo, on je prostě vyhodil na břeh. Právě to činí evangelium. To právě koná Billy Graham, Oral Roberts, já

a také všichni jiní kazatelé, kteří káží evangelium - házejí síť a vytažují ji: „Tady jsou oni, Pane.“ Ale co děláme pokaždé? Zjišťujeme, že dříve než se tady člověk znovu vrátí, oni se již vrátili zpět do rybníka. Co to je? To byla od počátku želva. Vůbec jej nezměnilo to, že byl uloven sítí evangelia. On už byl od počátku želvou. On už byl od počátku vodní želvou. On už byl od počátku hadem. On už byl pokrytcem, dříve než přišel do církve. On dokonce neměl ani touhu, aby zanechal pití a hazardní hry, kouření, lži a krádeže. On jenom vešel dovnitř, protože se bál pekla. A ty, když to tak děláš, pak děláš ze sebe stále většího kandidáta na to místo. To je pravda. „Těsná je brána a úzká je cesta, a málo bude těch, kteří ji naleznou.“

Modleme se.

¹⁵⁵ Pane, o, prověř mne, Pane. Přezkoumej mne v této chvíli, Pane. Nedovol, abych musel přijít na soud před Tebe, poté co jsem kázal tímto způsobem. O, jestliže je ve mně, jakákoliv špína Pane, prosím, abys jí ode mne odejmul! My vidíme tu dobu, ve které žijeme, kdy muži i ženy se stávají takoví naškrobení. Oni se stydí. Ty jsi jednou řekl: „Dcery Sionské neví, co znamená se zardět.“ Ony pozbyly svoji skromnost, až do té míry, že se už více nezačervenají. O, Pane - zvaž to! A víme, že ty hodiny času, tam na druhé straně bijí dál, ještě snad minutu, nebo dvě a přijde veliké zničení, a pak, kdo je špinavý, ať se špiní dál.

¹⁵⁶ Bože, probud' nás všechny dnes dopoledne. Zatřes s námi, Pane! Vidíme se zjevovat znamení. Naše oči byly otevřené, abychom to poznali. Vidíme milióny, milióny Pane, kteří se otočili zády, a odešli. Zamýšlím se, co mohu udělat, co mohu udělat já, Pane? Je zde ještě něco, Pane? Jestliže je třeba více kázání, více modlitby, více čehokoliv, pomoz mi, Pane, abych mohl toto Poselství přinést lidem. Co já můžu udělat? Vždyť oni Ho stále odmítají. Ty konáš svoje veliká znamení, a konáš svoje zázraky, a lidé si klidně pokračují dál. Zda jde o to, že Tvé Písmo se musí vyplnit, nebo je to ten čas, že: „Nikdo nemůže přijít ke Mně, jedině když ho přitáhne můj Otec, a všechno, co mi dává Otec, přijde ke Mně?“ Pane Bože, dej dnešního dopoledne, aby se lidé probudili a uviděli to poslední znamení na zemi. Modlím se Bože, abys to dopřál těm lidem.

¹⁵⁷ Požehnej zde dnes dopoledne ty prosté lidi. Bože, začni od bratra Nevilla, Pane, uzdrav jeho tělo. On je nemocen dnes dopoledne Pane, má podráždění žaludku. Modlím se, aby Tvá uzdravující ruka odpočinula na něm. Povzbuď jeho duši.

158 Bože, vejdi do tohoto shromáždění. Sedí tady muži a ženy, které možná již nikdy více neuvidím, až do toho dne soudu, pak z toho budu muset vydat počet. Ale já jsem četl tvé Slovo: „Těsná je brána a úzká je cesta, a málo bude těch, kteří ji naleznou.“ O, Pane dovol, aby tito byli těmi „několika“ - někteří z nich, učiníš to Pane? Dej toho každé osobě zde.

159 Prosím, jak jenom dovede prosit člověk. Pane, tito lidé by pro mne udělali všechno, jestliže jde o to, aby mi pomohli. Kdybych byl hladový, oni by mne nakrmili. Kdybych potřeboval oblek, oni by mi ho koupili. Oni by šli spolu a koupili mi auto, abych mohl kázat evangelium. Oni by udělali cokoli v tomto směru. O, Otče, probádej jejich duše dnes dopoledne, prosím, učiň to a dovol, aby oni je před Tebou zpytovali. Já nevím, doufám, že každý jeden z nich je mezi těmi vyvolenými. Umísti tam i mne, Pane. A kdyby byla ve mně nějaká příčina, že bych tam nemohl být, Pane, prostě mi to zjev, já to dám do pořádku hned teď. Chtěl bych mít jistotu, Pane, že onoho rána tam nad řekou, nebudu mít žádné problémy. Já toužím vejít v tomto dni. A já nevím, kdy to bude, může to být ještě dnes. A tak mi pomoz, abych to věděl, pomoz těm lidem, aby to věděli.

160 Ale my pozorujeme, že naše srdce jsou bezstarostná... O, my se těšíme z dobrého Poselství, které můžeme slyšet z rádia nebo jdeme do sboru. My si ceníme dobrého Poselství. Není na škodu, když se mluví o Ježíši někde jinde. Ale Pane, je hřích takovým břemenem pro nás, že se nám tlačí slzy do očí, vzdycháme a pláčeme, a stavíme se proti tomu všemu - proti ohavnosti, která je ve městě? Pane, nechť by to anděl Boží na nás uviděl, a ať nás zapečetí. Daruj nám toho, Pane.

161 A zajisté přijdi teď, Pane Ježíši, připrav naše srdce, a dej nám Tvé pravdivé znamení, že Ty jsi uprostřed nás, abychom mohli poznat, že dostáváme - dostáváme to poslední znamení, před koncem této generace.

162 Jsme svědky takového bezpráví, když muži žijící v tomto národě, mají děti narozené z manželek jiných mužů a - a mladé dívky z ulice, a stovky jich každého roku odchází ze škol a stávají se matkami ještě jako mladistvé, není žádný respekt, a jak se tyto ženy samy otravují, kouřením a pitím a televizi, a tak dále, což kazí úmysly dětí. O, Pane, jak dlouho to můžeš snést. Ty, svatý Bože?

163 O, Otče, já - já mám dnes zvláštní pocit, že musí být něco rychle uděláno, Pane. Já nevím, co mám říct, ale já se modlím, Pane, abys Ty vložil do našich srdcí to, co máme udělat. Dej nám to, Pane. Prosíme

o to ve jménu Ježíše, Amen.

¹⁶⁴ Ta hodina je blízko. Každý soudný člověk, který má zdravý rozum, ví, že něco visí ve vzduchu. Není nikdo v této budově, kdo má zdravý rozum, aniž by si uvědomoval, že tento svět nemůže obstát v takovém stavu. Nemůžeme se udržet, přátelé. Není zde nic, mluvím jako váš pastor a váš bratr, není zde nic, k čemu bych vás mohl nasměrovat dnes dopoledne, než k Ježíši Kristu. Není taková věc, na kolik je mi známo. Zamyslete se jenom nad těmito věcmi, které jsou prorokovány, které mají nastat před vytržením; všechno o čem vím, se už vyplnilo.

¹⁶⁵ Vy říkáte: „A co znamená šelmy?“ Ono přijde v čase velikého soužení. Církev zde už nebude. Tito nepřijmou toto znamení, oni budou vzati, rozumíte? To pečetení probíhá již nyní. To znamení se již ukazuje, ten cejch. Utíkejte k Bohu, utíkejte k Němu rychle!

¹⁶⁶ Zamýšlím se dnes dopoledne, zatímco tady teď na chvíli čekáme. A pociťuji totéž co vy. Já - chápu vaše pocity vaše - každý z vás se snaží myslet takto: „O, Bože zkoumej mne!“ Takovým způsobem to pociťuji já. Uvědomuji si, že to... takové poselství, jako je toto přáteli, není mezi lidmi populární. Člověk je odsuzuje a... člověk prostě pokořuje lidi. Někdo to musí udělat. Možná bych si přál, abych byl někým jiným. Ale jestli je mi určeno, abych to dělal, jestliže musím být tou drhnoucí uklízečkou, dovolu mi drhnout. Jestliže jsem... David řekl: „Zvolil jsem sobě raději u prahu seděti v Domě Boha svého, nežli přebývati v stancích bezbožníků.“ To je pravda. Čiň, cokoliv chce Bůh, abys udělal. Nestyď se. Jestliže je...

¹⁶⁷ A pamatujte si, já vím, že to je velká věc. Říkáte: „Bratře Branhamo, ty mluvíš, že jenom osm duší bude spasených?“

¹⁶⁸ Já nevím kolik bude spasených, nemohl bych vám to říci. Ale já říkám jednu věc: bude jich tak málo, ve dni podobném tomuto. Popřemýšlejte jenom, kolik jich bylo spasených ve dnech, kdy On byl zde. Zamyslete se o dnu Noe, a o dnu Lota - Lota a všech těch ostatních - On řekl: „Tak bude při příchodu Syna Člověka, protože těsná je brána a úzká je cesta.“ Vidíš, dovnitř vejdeš jenom ty sám s Ním, a tím to hasne. Rozumíš? „A málo bude těch, kteří ji naleznou.“ Kolik z vás věří, že je to pravda evangelia? Ježíš Kristus to tak řekl: „Málo bude těch, kteří ji naleznou.“ Jenom velice málo. Buď jedním z toho malého počtu. Já vím, že je to tvrdé, vyžaduje to úsilí. A to mne vyčerpává, když to mluvím, pociťuji lidskou lásku k vám, ale láska Boží ta mne nutí, abych vám to řekl.

169 Ten samý Duch Svatý, který to předvedl ve dnech Abrahámových, předvedl to i ve dnech Kristových, je to zaslíbeno, že bude zde a bude konat totéž. On je zde. Nuže, jestliže jsem vám řekl Pravdu, Bůh je zavázaný vůči té Pravdě.

170 Jestliže nedodržuji své slovo, nejsem člověkem hodným svého slova. Jestliže vy nedodržujete své slovo, nejste hodni svého vlastního slova. Tudíž, možná, že jsem vám něco slíbil a nemohl bych to splnit, ale - ale já přijdu a řeknu vám to. Jestliže jsem vám něco dlužný a zatajím to před vámi, pak jsem pokrytec. Jestliže přijdu a řeknu vám: „Já vám dlužím, ale nemůžu vám zaplatit, přesto všechno udělám, co budu schopen,“ pak vy mi prominete, a pomůžete mi. Rozumíte?

171 Všichni jsme něco dlužni Bohu. Jsme Mu povinni odevzdat své životy. Budme v tom upřímní. Až budete odcházet, řekněte... Neříkejte: „Nuže, podívej, já jsem presbyterián. Já jsem metodista. Já jsem letniční. Já patřím do Církve Boží. Já jsem Nazarejec. Já jsem poutník svátosti.“ Nemyslete takto! Milióny takových budou v pekle. Ty buď křesťanem - v Kristu.

172 Kolik z vás řekne: „Bratře Branhame, vzpomeň si na mne teď v modlitbě, chci pozvednout...“ Bůh ti požehnej.

173 Pane, Ty vidíš jejich ruce. Ta hodina je tady, veliký Duch Svatý způsobil, že dnes dopoledne zavládlo v této budově ticho. Já pociťuji Tvoji přítomnost. Uvědomuji si, že Ty jsi tady, abys poctil Své Slovo: „Já Pán jsem zasadil, Já budu zalévat ve dne i v noci, aby je nikdo nevytrhl z Mé ruky.“ Ty jsi poslal Své Slovo za jistým účelem, aby něco vykonalo, a Ono to musí vykonat, Pane. Písmo říká, že Ty jsi ten stejný včera, dnes i navěky.

174 Oni nemohli uvěřit - ti lidé ve Tvé době nemohli uvěřit, že Duch Svatý je v Tobě, a že Ty, (ačkoliv jsi Člověkem) vydáváš samého sebe za Boha. Přitom Ty jsi byl Synem Božím zrozeným z panny, který přišel na zem, abys nás vykoupil z našich hříchů. A přesto, že viděli Ducha Božího v Tobě, snažili se z toho udělat něco jiného. A Ty jsi jim řekl, Pane: „To nejsem Já, který koná tyto skutky, to je Můj Otec, který přebývá ve Mně. On koná tyto skutky. Vy nazýváte Abraháma vaším otcem. Abrahám viděl Můj den.“ Jistě, že on viděl, když stal při Něm, a viděl Ho, jak koná tyto skutky a znamení. „On viděl Můj den, a radoval se.“ Řekl: „Vy jste na omylu, neznáte Písma, ani Moci Boží.“ Jak mohl Bůh zastínit pannu a panenským narozením vydat na svět Syna a přebývat Sám v plnosti své Moci, v tom jediném Muži?

175 A jak mohl vzít tu stejnou krev z toho těla, které vydal jako oběť, a posvětit lidi, aby On sám mohl žít v nich, a pokračovat ve svém díle do úplného zakončení! Ó, Bože, probud' tyto lidi, aby to viděli. Daruj toho. Spas každého, kdo pozvedl svoji ruku. Očist' jejich srdce. Pane, mé ruce jsou zvednuté. Očistí mne, ó Pane. To je dům nápravy. To je místo, kde jsme povinni být obmyti. Dovolte Duchu Svatému, aby nás obmyl dnes dopoledne, a očistil nás od zkažení.

176 Modlíme se, Pane, aby zde nezůstala žádná osoba, která by nebyla naplněná Tvým Duchem. Možná, že to nebude provázet, když se to stane, žádná emoce z venčí. Ale Pane, vejdi tam dovnitř, stáhni z nás tu skořáčku, a ukaž nám, čím jsme, Pane. Dejž to. A pak nás naplni Tvým Duchem, dej nám srdce, které je věrné a čisté. A v tom čase pronásledování, a těžkých zkoušek, Ty budeš pro nás čím dál tím více sladší a dražší, když putujeme vpřed, v očekávání na ten den. Když nám slzy stékají po tvářích, z důvodu hříchů tohoto města, nechť by se Duch Svatý podíval dolů, a řekl: „Tam je jeden, kterého Já můžu zapečetit, on je můj, ona je moje.“ Uděl nám toho, Pane. Nechť by to dnes bylo nalezeno uprostřed nás. Prosíme o to ve Jménu Ježíšovu. Amen.

*„Když přijdu k řece, až se skončí den,
a poslední závan smutku pomine,
bude tam někdo čekat, aby mi ukázal cestu,
nebudu muset přecházet Jordán sám.
Já nebudu muset jít přes Jordán sám.
Ježíš zemřel a zhladil všechny moje hříchy.
Když spatřím temnosti, On bude čekat na mne,
já přes Jordán nebudu muset jít sám.“*

177 Já Jej toužím poznat teď. Vezmi moji ruku, drahý Pane, a veď mne dál, dovol mi stát. Dovol se mi postavit zde, Pane, proti všemu, co se nazývá zlo, všemu co je nesprávně. Nedbám o to, co říká někdo jiný, dovol se mi postavit, Pane. Když jsem už udělal všechno, co jsem mohl, pomoz mi stát. Uchop mne za ruku a proved' mne, Pane. Udělej něco, dovol mi stát. A když přijdou ty věci, poklady tohoto světa, a všechn jeho přepych a jeho sláva, zaslep na to moje oči, a dovol mi zřít jenom Jeho, toho, který za mne zemřel. Kdyby mě to mělo stát každého přítele, kdyby mě to stálo všechno, co mám, to nemá žádnou cenu; já to všechno pokládám na oltář. O to jde, dovol mi stát věrně. A jednoho dne, když ten závan mi foukne do tváře a budu vědět, že moje srdce

selhalo a moje dny jsou u konce i můj čas doběhl do konce a moje karta byla sňata z police, já nechci přecházet Jordán sám. On tam bude. Ano. Když uvidím temnosti, On tam počká na mně. Já přes Jordán nebudu muset jít sám. Jestliže já se teď postavím za Něj, On se postaví pak za mne. Budu žít pro Něj, pro toho, který zemřel za mne, jak šťastný pak bude můj život. To je ta cesta, na které toužím stát.

178 Domnívám se, že jsou zde nemocní lidé. Byly někým rozdány nějaké lístky? Zapomněl jsem. Byly rozdány lístky? Byly rozdány nějaké lístky? Dostal někdo modlitební lístek? Ne.

179 Já prostě očekávám na Ducha Svatého. Jestliže jenom věříš, prosím měj víru, nepochybuji. Jestliže mi Bůh zjeví tvoje potíže... Cokoliv to je, já nevím, jestliže ty pozvedneš svoji ruku, ty mne neznáš, a já neznám tebe. Jestliže pak Bůh to zde zjeví, uvěříš, že to je stejný anděl, který přinesl poselství těsně před zničením tam v té době, že to bude ten stejný anděl, který je přinesl právě teď, před následujícím zničením? Nechtěl bys tomu uvěřit? Jestliže ano, pozvedni svoji ruku. V pořádku. V pořádku. Dej to, Pane.

180 On sedí blízko mne. Je zde ještě někdo jiný, kdo sedí v mé blízkosti, je to paní Snyderová zde, anebo paní Murphyová tady - jak se ona jmenuje, sedí přímo tady. Já je znám.

181 Já neznám toho muže, on je mi cizí. Ale Bůh ho zná. Jestliže Bůh to teď zjeví, kolik z vás bude vědět, že to je...

182 Nekoukejte se na mne. Aj, jestliže jde o to, já jsem z Kentucké pahorkatiny. Já - já nemám ani dostačující vzdělání, sotva tak, aby - abych se podepsal. Ale je jedná věc, kterou s určitostí znám, znám Jeho. A to, to je všechno, co toužím poznat. Tudíž, nekoukejte na mou gramatiku.

183 A možná si myslíte, že mé kázání dnes dopoledne bylo nevhodné a tak dále, porovnejte je případně s Biblií, a uvidíte, zda se nenacházíte v samém středu terče. A přesvědčíte se, zda vaše hledí je tam namířeno. Nesměrujte ho na vaše vlastní myšlenky, ale nasměrujte ho na to, co řekl On: „Těsná je brána, úzká je cesta, a málo bude těch, kteří ji naleznou, protože široká je cesta, která vede do záhuby, i brána je tam široká, a mnozí skrze ni vcházejí,“ milióny miliónů vcházejí přes ni. Na té cestě, která tam vede, bude pravděpodobně jeden z miliónu. Tady to máte. To řekl On. Nuže, On nikdy neudal počet, ale On řekl: „Jak bylo ve dnech Noe - osm duší. Jak bylo ve dnech Sodomy - tři.“ Z toho malého počtu, byli před ohněm

zachráněni tři. Tak to bude!

¹⁸⁴ Tedy, jestliže je někdo skutečně duchovní, chci, abyste se podívali na toho člověka sedícího zde, on si mne prostě stále prohlíží, jak jen může. Pozvedl svoji ruku, já jej neznám, nikdy jsem ho neviděl a nic o něm nevím. On tam prostě sedí a dívá se na mě. Ale vidíte, že on navazuje kontakt - on se modlí. Nuže, to souhlasí. Nu, jestli mi Pán řekne... Ten muž, sedící tak daleko ode mne, to je naše první setkání, on tam prostě sedí. Jestliže mi Pán zjeví, co on - co on... Já - já bych jej nedovedl uzdravit. Já ne, já bych to nedovedl, protože Bůh to už udělal. Ale to by upevnilo vaši víru. Každý teď vidí, že On je přímo zde, prostě ten stejný Duch. A pamatujte si, že Ježíš to slíbil před koncem času. Byl to vždy ten poslední znak.

¹⁸⁵ Jednoho dne Leo a já, jsme seděli na ulici a někdo z nás začal hovořit. A já jsem měl pocit, že přichází změna, přichází změna. Když jsme o tom mluvili - to nebude změna v mé službě, protože už více nemůže být, ale bude to změna ve mně. Já jsem byl vždy slaboch, a prostě jsem dovoloval lidem, aby mně vedli a směřovali a posílali mě sem a tam. Kdybych dělal to, co mi dávno přikázal Pán, abych dělal, nebyl bych v takových nesnázích, v jakých jsem dnes. V následujícím týdnu odcházím z domu, abych byl s Bohem sám na sám. O, ano. Já - já musím uslyšet něco z Nebes. Já nechci být slaboch, chci stát na svých vlastních přesvědčeních.

¹⁸⁶ Ten muž - vrací se to stále přímo k němu, on sedí úplně vzadu, protože ten muž věří, on opravdu věří. Já sleduji všude obecenstvo, a to padá přímo dozadu na toho muže. On je v potřebě, on je obtížen, ale on je obtížen kvůli někomu jinému. To souhlasí. Ty se modlíš za někoho jiného. Máš na srdci někoho jiného. To souhlasí, že ano? Je to přítel. Jestliže ti řeknu, co trápí tvého přítele, uvěříš mi, že jsem služebník Boží? On je alkoholik. To souhlasí. Jestliže je to pravda, pozvedni svoji ruku.

¹⁸⁷ Věříš? Někdo tady na druhé straně pozvedl svoji ruku, nějaká žena, tady vzadu. Ano. Jonáš, neznáš mne? Jsem pro tebe cizí? Já tě neznám, ale Bůh tě zná. Věříš tomu? Jestliže mi Bůh zjeví, co máš na srdci, uvěříš, že jsem Jeho služebník? Malá paní, ty jsi ustaraná z důvodu tam toho nemluvněte. To souhlasí. A to nemluvně má na své tváři ekzém. Lékař nemůže v této věci nic udělat. Jsi zde příchozí a také tvůj milovaný, jenž sedí tam. Věříš, že Bůh mi může říci, kdo jsi, anebo odkud pocházíš? Věříš tomu? Přijmeš uzdravení nemluvněte, jestliže On to učiní? (Ta paní říká: „Ano“ - vyd.) V pořádku, můžeš se

vrátit do Somersetu, Kentucky, odkud přicházíš. A věř, že ono se uzdraví a ten ekzém opustí to dítě, jestliže tomu můžeš věřit.

188 Když jsem vyřkl to slovo, někdo stojící tam vzadu, v hale, ze Somersetu, Kentucky, který má bolesti srdce, se modlí. Věříš, že Bůh tě uzdraví? Jestliže tomu uvěříš z celého srdce a věříš, že Bůh vyléčí i uzdraví...

189 Tady, tady to je, domnívám se, že někdo zde rovněž pozvedl svoji ruku, právě zde - nějaká paní. Ano, já jsem viděl tvoji ruku. Zda jsem ti cizí, paní? Já tě neznám. Nikdy jsme se nesetkali. Věříš, že jsem Jeho služebník? (Paní říká: „Ano.“) Zda věříš? Ty máš břímě na svém srdci, nebo něco takového. Věříš, že jestli mi to Bůh může zjevit, zda uvěříš, že to je ten stejný Duch, který byl v Kristu? Tam sedí tvůj manžel, on rovněž tomu věří? Uvěříš tomu? Jedná se o vaši mladou dcerku, která sedí tam vedle tebe. To souhlasí, ona má rakovinu. Ale zda věříš, že Bůh ji uzdraví? Jestliže věříš, pozvedni svoji ruku. V pořádku, polož své ruce na to dítě.

190 Pane Ježíši, v přítomnosti Tvého Ducha, odsuzuji toho ďábla, který chce zabít to dítě. Vírou kladu krev Ježíše Krista, mezi toho vraha a to dítě. Necht' ono žije. Amen.

191 Mějte víru v Boha. Nepochybujte. Jestliže můžeš uvěřit, všechny věci jsou možné. Jestliže můžeš uvěřit, všechny věci jsou možné. Opravdu.

192 Někdo jiný tam vzadu pozvedl svoji ruku, někdo, ty - paní na druhém konci. Věříš, že jsem Božím služebníkem? Já tě neznám, ty mne neznáš. Věříš, že Bůh mi může zjevit, v čem spočívá tvůj problém? Zda přijmeš Ježíše jako svého Uzdravitele a dárce, jakákoliv je tvoje věc, cokoliv to je. Věříš tomu? V pořádku, tak tedy to nervové zhroucení, které jsi měla - to jsi právě prodělala. Jestliže to souhlasí, postav se na své nohy, jestliže je to pravda, jenom tak, aby lidé viděli, že je to pravda. V pořádku, teď tě to opustí. Běž domů a buď zdravá. Bůh ti požehnej.

Ty jsi rovněž z Kentucky. O, ano to souhlasí.

193 Ta paní, která sedí vedle tebe je rovněž z Kentucky. Rovněž. Já tě neznám, je to tak? Ale já ti můžu říct, že s tebou není něco v pořádku. Jestli ti můžu říct, co tě zlobí, přijmeš Krista jako svého uzdravitele? Jedná se o tvoji kyčel. Jestliže je to pravda, pozvedni svoji ruku vysoko nahoru, aby ji mohli lidé vidět. V pořádku, teď běž domů, to tě opustí. Tvá víra tě uzdravuje.

Já vás vyzývám, abyste věřili. Já vyzývám vaši víru, aby se vzchopila k víře.

¹⁹⁴ Tady sedí paní, modlí se, přiložila svůj kapesník ke tváři. Já tě neznám. Bůh tě zná. Ty jsi z Joiletu, Illinois a máš nádor. To přesně souhlasí. Možná se divíš... (Ano, to je ta - to je ta žena, kterou přivedla Rosella. To souhlasí. Počkejte, ona mi o tom řekla, ale ona neznala - já jsem vůbec neznal tu ženu. To souhlasí. Prostě náhodou, je to tak, že víra té ženy byla veliká.) Já ti řeknu jednu věc a ty víš, že já o ní nic nevím. Ty se modlíš za to dítě, které sedí tady na konci řady, které je nemocné. To je tvoje dítě. To souhlasí. Amen. Ty víš, že jsem to nevěděl.

¹⁹⁵ On je zde, To je Duch Svatý! Věříš Mu? Přijímáš Ho? Tedy, jestliže je to pravda co jsem mluvil o tom, že „těsná je brána a úzká je cesta“ - to je pravda. Ježíš Kristus, Syn Boží, je teď rovnou tady. Duch živoucího Boha je přímo zde. Věříš tomu? Tedy, abych ti oznámil, že já nejsem nikdo, abych tě mohl uzdravit, já nejsem uzdravitel, ale Duch Boží mne prostě vybral, aby mohl projevit samého sebe. Já nemám žádné vzdělání. Já nemám vědomosti o čemkoliv. Ale to je Duch Svatý, který to dělá, rozumíte a On si přeje, abyste věděli, že jsem vám řekl pravdu.

¹⁹⁶ Ta pravda spočívá v tom, že Ježíš Kristus v této chvíli uzdravuje každého z vás, jestliže tomu uvěříte. Nuže, právě tak jak... Jestliže to fungovalo v Kingstonu, při čem misionáři, případně kdokoliv to je tam vzadu, viděli to fungovat v Kingstonu, kdy tisíce lidí bylo uzdravených, proč by To nefungovalo zde v Americe, kde jsme na tom, tak jak jsme. Proč tomu nemůžete uvěřit? Protože nejsme schopni zdolat tuto malou peřej. Věříte tomu? Pozvedněte svoje ruce.

¹⁹⁷ Teď ty stejné ruce polož na někoho vedle tebe, dovol, že se budu za něj modlit přímo odtud a neměj více žádné pochybnosti ve svém srdci, tím to bude vyřešeno.

¹⁹⁸ O, můj drahý bratře Neville! Jak jsem si přál, jak se modlím, jak... Možná si myslíte, že ztrácím rozum, neztrácím. Já dobře vím, na čem jsem. Kdybych jen mohl vzít tu malou věc, která je nad vámi... Zda si uvědomujete, že Ježíš Kristus, Syn Boží je dnes dopoledne tu, uprostřed těchto lidí, právě teď - je přítomný, právě teď ukazuje samého Sebe?

Nu, říkáte: „Bratře Branhame, ty jsi to řekl.“

¹⁹⁹ Jak jsem to mohl říct? Já vás neznám. Tam je jiná žena, má

tuberkulózu. Ty jsi uzdravena, sestro. Žehnám tě. Promiň, ty ses modlila za ženu, která je nemocná tuberkulózou, protože to je žena s prošedivělou hlavou. Ano. V pořádku, věř tomu. V pořádku. On je zde. Je to Jeho přítomnost.

²⁰⁰ Tedy, hle co On řekl. „Tato znamení budou provázet Ty, kdo uvěří: budou vkládat ruce na nemocné, ti se uzdraví.“ Jak On může lhát? Vidíte, to nezáleží na Něm, to není moje věc, teď je to na vás. Nuže, věřte.

²⁰¹ Dívám se na mladou ženu, sedí právě teď tam vzadu - ona má hodně víry. Ona a její muž právě nedávno přišli k Pánu. Ona seděla přímo v tom shromáždění, měla kýlu a lékař ji měl krátce předtím operovat a mělo se ji zanedlouho narodit dítě. A lékař ji měl pak operovat, ale to dítě se narodilo a oni už více nemůžou nalézt žádnou kýlu. Ona úplně zmizela. Vidíte? Proč? Ona prostě seděla jak... Ona nikdy nebyla zde na pódiu. Ona prostě seděla tam vzadu a věřila tomu. Je to pravda paní Greenová, domnívám se, že to jsi ty tam vzadu? To souhlasí. Vidíte její ruku? Lékař dokonce nemůže najít tu kýlu, ona úplně zmizela. Proč? Ona tomu uvěřila, prostě vyšla a řekla: „Je to v pořádku!“

²⁰² Nuže udělejte to samé a každá choroba, která vás trápí, bude muset odejít, Bůh který může - který může poslat něco do lidského těla na ten příznak hadího uštknutí, které zasáhlo lidskou stopu svým jedem, aby ho to usmrtilo a to mohlo zadržet a zneškodnit na místě to uštknutí, o kolik více On může usmrtit nemoc ve tvém těle. Ten muž se ocitnul v nouzi a potřeboval pomoc. Ty ji musíš dostat rovněž. Jestliže ji nedostaneš, pak zemřeš.

²⁰³ Mějte své ruce jeden na druhém. Nemodlete se za samých sebe, modlete se za někoho vedle vás. To charakterizuje křesťana.

²⁰⁴ Naučte se tomu, naučte se, a sice, cokoliv uděláte jiným, uděláte Kristu. Když jste dobří pro někoho jiného, jste dobří vůči Kristu. Jestliže špatně zacházíte s někým jiným, zacházíte špatně s Kristem. O, aj!

²⁰⁵ O, kdybych jen mohl dosáhnout toho, aby to bylo předáno, kdybych prostě mohl přimět lidi k tomu, aby viděli to, na co se dívám já a co pociťuji a o čem vím, že se to děje, vidíte. Jaký nátlak činí Kristus po tomto poselství dnes dopoledne, aby to vešlo přímo do srdcí těchto lidí, aby tam stvořilo něco, ne nějaké podněcení, ne nějakou emoci (ona s tím přichází), ale stvořilo tam nepomíjící víru, která

neřekne - neodevzdá ani jednu píď nepříteli.

206 On teď vyslyší moji modlitbu, On vyslyší vaše modlitby. Modlete se teď za někoho jiného po dobu, kdy já se modlím za vás za všechny.

207 O, Pane, ten velký rozhodující moment - uvědomujeme si, že to bude pro mnohé otázkou života anebo smrti. Jímá mne chvění ve Tvé přítomnosti, protože vím, Pane Bože, že se musím modlit z celého mého srdce. Uvědomuji si to, že dokonce kdyby tady mezi námi v následujících pěti minutách nebyl nikdo nemocný, aby každá osoba zde poznala, že Ty jsi zde. Hle, oni zde stojí dnes dopoledne, Pane. Necht' pozvednou svoje ruce ti lidé, kteří vědí, že já je neznám, ani o nich nic nevím a... Ale Tvůj Duch je zná. Ty znáš tajemství jejich srdce, o kolik více znáš jejich bolesti, a jejich utrpení! A proto, Pane, necht' se to stane dnes, necht' se to stane nyní, aby se Tvůj Duch dotknul jejich nemocných těl. Dej to, Pane. Oni se modlí jeden za druhého.

208 A já se modlím, Drahý Bože, aby to Duch Svátý pro ně udělal tak skutečné, aby ohledně toho už nikdy více v nich, nepovstala nevíra. Ale existuje jiná nemoc, Pane, která je o hodně větší než fyzická nemoc, je to duchovní nemoc. Necht' je každé srdce otevřené.

209 Pane, jak je možné, že Ty jsi tam stal vedle Abraháma a učinil jsi to stejné - řekl jsi Sáře, která byla „za“ Tebou, jak mluví Písmo, „ve stanu a smála se,“ a Ty jsi ji to řekl. A Abrahám poznal, že to byl Elohim, veliký Bůh. Za několik minut jsi mu zmizel z očí.

210 A Pane, když Ježíš stal a udělal to stejné, a řekl: „Vy jste nazvali Abraháma vaším otcem, a ještě mluvíte, že znáte Písma.“ Řekl: „Vy jste na omylu, neznaje Písem, ani Boží moci.“ A oni Ho nazvali „Belzebubem.“

211 Ale Ty jsi slíbil, že v posledních dnech vyleješ znovu Svého Ducha. Prorok řekl: „V čase večera bude Světlo.“ A jsme tady.

212 Když se ten počatý v nepravosti svět potýká v hříchu, podobně, jako opilý člověk vrávorající v noci domů, brzy bude roztržený vedví a nezůstane z něj ani vulkanický prach. A my vidíme, jak ten čas ubíhá.

213 O, Bože odejmi od nás všechnu pochybnost. Uveď nás do tohoto cyklu v této chvíli. Přijdi, Duchu Svátý. Rozprostři svá velká křídla a vznášej se nad tím malým obecenstvem lidí, právě nyní a dovol, abys Ty sám naplnil jejich srdce, a dej jim poznat, že Ty jsi v Božské přítomnosti, že jsi to Ty: „Já jsem Pán, který uzdravuje všechny tvé

nemoci.“ A nechť Tvoje přítomnost učiní něco pro jejich srdce, ať způsobí to, že když budou odtud odcházet dnes ráno, budou věřit ze všech sil. A nechť každý nemocný a utrápený člověk je uzdravený.

²¹⁴ Protože jakožto Tvůj služebník stojím a zapuzuji každého ďábla, zavrhuji nemoc, zavrhuji satana.

²¹⁵ Ty jsi prohrál, ty jsi obyčejný podvodník. A my tě dnes ráno vyzýváme k souboji ve Jménu Ježíše Krista. A jakožto Jeho služebník, kazatel Jeho Slova a mluvící lidem Pravdu, aby dali svoje životy do pořádku a do souladu s Božím Slovem. Já tě zatracuji, satane, ve Jménu Ježíše Krista. Odejdi od každého z těchto lidí, kteří přišli z daleka i z blízka, aby byli uzdraveni. Odejdi od těchto posluchačů, od těchto lidí. Zapřísahám tě skrze živoucího Boha. A Bible říká: „Vroucí modlitba spravedlivého zmůže mnoho.“ A mnoho spravedlivých mužů vložilo dnes dopoledne ruce na nemocné. O, satane, ty bys je chtěl přimět k tomu, aby si mysleli, že to jsem já, potom bys je zbavil Slávy. Ale je to rovněž jejich víra v Boha - oni věří Bohu! A ty budeš muset odejít, skrze jejich víru. A tak běž odsud svoji cestou, běž do venkovní tmy, kam patříš. Zatracuji tě ve jménu Ježíše Krista, na základě autority Boží Bible, a mého andělského pověření. Odejdi teď ve jménu Ježíše Krista, a nechť by oni byli svobodní. Amen.

²¹⁶ Věříte z celých vašich srdcí, že jste byli uzdraveni? Pozvedněte svoji ruku, a řekněte: „Já teď přijímám Ježíše Krista za svého uzdravitele. Všechny stíny se nade mnou rozplynuly. Já Jej teď přijímám v plnosti Jeho Moci, v dobrodiní Jeho přítomnosti. Já Jej přijímám.“

*Má víra k Tobě zří
Beránku na kříži,
Ty jsi boží Syn.
Modlitby hlas můj slyš,
sám sejmi hříchu tíž,
ať věčně Tvůj jsem již,
zbaven jsa vin.*

Pozvedněme teď k Němu naše ruce, opravdu cituplně.

*Světa jda bludištěm
když rukou svírán jsem,
bud' Vůdcem mým!*

*Noc proměň v jasný den,
pláč utiš, bol a sten,
za ruku ved' mne jen,
ať nezbloudím.*

(Bratr Branham si začíná pobrukovat: „Má víra k Tobě zří“ - vyd.) ...
hojné milosti

